

HÖSTENS PINGST LEDARE
SAMLADE NÄSTAN 2 500

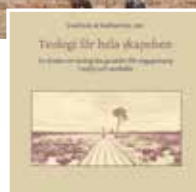
NY BOK FÖR PASTORER
SKRIVEN AV PASTORER

PINGST OMSORG NYTT
VERKSAMHETSOMRÅDE

PASSIONSRESA

”Bibeltexterna går från svartvitt till färg”

UNDERVISNING:
FRÄLSNING FÖR
HELA SKAPELSEN

CHRISTIAN FICK
BÖRJA JOBBTRÄNA
PÅ SECOND HAND

REDAKTION

Ansv. utgivare **Daniel Alm**
 Redaktör **Ulrika Ramstrand**
 Layout **Pierre Eriksson**
 Medarbetare **Carolina Klintefelt**
Sam Wohlin
Konrad Söderlund
Isbel Söderteg
Annelie Edsmyr
Johanna Litsgård
Hans Wikström
Julia Carlsson
Niclas Lindgren
Erika Karlsson
Sandra Lagestrå
Mikael Jägerskog
Emelie Collén

Omslagsbild **Julia Carlsson**

Redaktionsråd **Robert Eklund**
Magnus Wahlström
Carolina Nilsson
Tatta Lennartsson
Johanna Litsgård

KONTAKTA OSS

Växel **08-608 96 00**
 Redaktör **08-619 25 39**
 E-post **ulrika.ramstrand@pingst.se**
 Webblplats **www.pingst.se**
 Postadress **Pingst – fria församlingar i samverkan**
Pingst.se
Box 15144
167 15 Bromma
 Besöksadress **Gustavslundsvägen 18**
167 51 Bromma
 Tryckeri **V-TAB, Västerås**
 Produktion **Pingst – fria församlingar i samverkan**

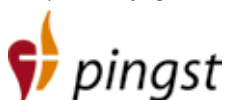
ANNONSER

För annonsering i tidningen kontakta **Ulrika Ramstrand**
ulrika.ramstrand@pingst.se
 08-619 25 39
 eller **Magnus Wahlström**
magnus.wahlstrom@pingst.se
 08-619 25 46

ADRESSÄNDRING

Alla eventuella adressändringar lämnas till din församling. Församlingar som har frågor kan vända sig till:

E-post **info@pingst.se**

Pingst.se ges ut av Sveriges pingstförsamlingar genom riksföreningen Pingst – fria församlingar i samverkan

FOTO DANIEL ALM: PER HELGOSON

Den helige Andes församling

"Alla uppfylldes av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala."

Apostlagärningarna 2:4

Det brukar bli bäst när man gör det Jesus säger. I gruppen av de 120 som var samlade i den övre salen på pingstdagen fanns olika personer, brokiga personligheter och också olika erfarenheter av vandrigen med Jesus. Där fanns människor vi känner till och människor vi aldrig fått lära oss namnet på. Där fanns de vi vet hade haft tvivel, de som flydde från påskdramats press och där fanns någon som helt förnekade sin koppling till Jesus. Men de hade uppfattat en instruktion från den uppståndne Jesus de nu höll tillsammans. Instruktionen handlade om att vänta i bön tills de skulle få ta emot en gåva av kraft från höjden. I denna tilltufsade, svaga och inestängda grupp fanns ändå en stark övertygelse att göra det Jesus sagt, att inte springa iväg och försöka fixa något själva.

SÅ KOM DÅ PINGSTDAGEN när Guds stora gåva gavs utan restriktioner och undantag. De uppfylldes alla av den helige Ande. I detta föds den kristna kyrkan fram, en församling vi fortfarande är del av. Pingsten föregår församlingen, kyrkan finns till mitt i den ljuvliga strömmen av vind, eld och vatten från himmelen. En församling uppstår inte av en ledares vision, teologiska positioneringar eller av beslut fattade runt ett styrelsebord. Församlingen existerar ur denna enda ljuvliga källa att Jesus döper i helig Ande.

DET BRUKAR BLI bäst när man gör det Jesus säger man ska göra, det är dock inte alltid så självklart enkelt. Det var det inte för de första lärjungarna och det är inte alltid så enkelt för oss heller. Men jag tror att påminnelsen om att pingsten kommer före församlingen kan hjälpa oss. Vi behöver se på församlingen som den helige Andes försam-

ling, så som vi också behöver se vår egen kropp som ett tempel åt den helige Ande. Församlingens kultur byggs av de andliga goda frukterna som kärlek och glädje. Dess möjlighet att fungera i tiden sker genom de andliga gåvorna som tungotal och profetia. Församlingen leds av andliga tjänster som apostlar och profeter. Utan den helige Ande existerar ingen församling.

DET FINNS EN GENERELL pingst och det finns en personlig pingst. Den generella pingsten är etablerad sedan pingstdagen då Guds kärlek exploderade i eldstungor och kraft. Den tidigare instängda och tysta gruppen gick då ut på gatorna i Jerusalem och berättade om Jesus drivna av denna andliga kraft. Den personliga pingsten sker när du och jag inser vårt behov och beroende av Andens liv. När vi kommer till insikt tänker vi inte att vi klarar oss själva, den sanna insikten leder oss att be till Jesus om den helige Andes kraft och liv. I detta mottagliga förhållningssätt kan Gud verka också idag genom oss.

DU KAN FÅ HJÄLP AV Anden till tröst men också kraft till tjänst. Att göra det Jesus säger handlar inte om att lyda kommandon och hårda bud. Den som gör det Jesus säger, tar emot av helig Ande och tjänar Gud, betjänar församlingen och mänskligheten i den ström av liv den helige Andes närvaro ger. Vår förkunnelse är inte en lära att förstå i första hand. Vår förkunnelse är liv i Jesus Kristus genom den helige Ande. Pingstdagen bevisar att detta liv är möjligt för alla. Pingstdagens räckvidd är närmast kosmisk, vinden blåser vart den vill. Min bön är att pingsten ska vara vår stora glädje och vår stora inspirationskälla. I detta liv finns kraft till tjänst för en värld som behöver en engagerad och hängiven kyrka.

DANIEL ALM
 Föreståndare i Pingst
 – fria församlingar i samverkan

14

SHUSMITAS DRÖM KAN BLI SANN

Shusmita tillhör minoritetsgruppen kol i Bangladesh och drömmer om att bli doktor. Hennes chanser att nå sitt mål har ökat tack vare att hon får gå i en skola där hon får undervisning på sitt eget språk.

4

Omstart för Nystart

Ola Olofsson, pastor i Varberg, är ny kontaktperson för Pingst Nystart. Ett arbete som innebär hjälp och stöd till tynande församlingar och som tidigare drivits av Svenska Evangelistmissionen.

8

Tillsammans och PHV blir Omsorg

Från och med nyåret är Pingst Omsorg det nya samlingsnamnet på all den verksamhet som hitintills rymts i Tillsammansprojektet och PHV och lite till. Anne Collén är ansvarig och samordnare.

12

PMU:s nye programchef

Ove Gustafsson är sedan några månader ny programchef på PMU. Ett jobb, som aldrig någonsin blir klart och som kräver överblick över allt det arbete som PMU gör.

24

Språkträning för flyktingbarn

Helena Hakkarainen, barn- och familjepastor i Finska Filadelfia, har stort hjärta för och kallelse till att arbeta med flyktingbarn. Varje vecka ordnar hon språkverkstad på ett asylboende.

Läsning för ett nytt år

Snart ska vi lära oss skriva 2018. Och säga farväl till 2017. På fem platser, från Sundsvall i norr till Malmö i söder, kommer det nya året att firas in av hundratals ungdomar, som deltar i Unite-festivalerna. Läs mer om upplägg, platser och talare längre fram i tidningen.

Några axplock till ur innehållet kommer här:

► Några dagar in på det nya året är det dags för konferensen Pingst Pastor. Under en av dagarna kommer en alldeles nyskriven och nyutkommen bok att släppas. Det handlar om boken Kallad Bekräftad Överlåten, som innehåller nyskrivet material av sammanlagt 38 svenska pingstpastorer.

► Under hösten har omkring 2 300 personer med olika ledaruppdrag i landets pingstförsamlingar varit med på Pingst Ledare. Regionala dagar för inspiration och utmaning och verktyg för tjänst. Ta del av bilder från Umeå, Västerås och Jönköping, och nöjda röster från några som var med och blev inspirerade.

► Från och med nyåret tar Pingst över nystartsprogrammet från Svenska Evangelistmissionen. Pingst Nystart kommer att ha Ola Olofsson, pastor i Varberg, som kontaktperson.

► I och med årsskiftet kommer begreppet Pingst Omsorg att handla om alla frågor kring funktionsnedsättningar, tidigare PHV, och allt relationsarbete som rymts under Tillsammans-

projektet. Anne Collén blir ansvarig och intervjuas.

► För drygt ett halvår sedan kom Ove Gustafsson till PMU, som ny programchef. Han gillar sitt nya jobb, trots att det aldrig någonsin blir färdigt och rymmer många utmaningar.

► Att be om och längta efter Guds närvaro står inte i kontrakt till att arbeta för ett mer hållbart och rättvist samhälle, skriver Martina Prosén i undervisningsartikeln, som är ett utdrag ur första kapitlet i en ny forskningsrapport om Teologi för hela skapelsen.

► Att läsa bibeltexterna på platserna där de utspelades gör att de går från svartvitt till färg, menar Robert Wirehag, som med Israelresor för unga ledare vill väcka ny passion för böckernas bok.

Bläddra vidare, så ser du att det finns mycket, mycket mer än detta att läsa om. Gott nytt år!

ULRIKA RAMSTRAND

Christian Bergström började arbetsträna i butiken Second Chance i Varberg för tre år sedan. Nu har han både fast anställning och arbetsledaransvar.

FOTO: SEMIAS SCHENBERG

Christians liv vände i second hand-butiken

För tre år sen kom Christian Bergström märkt av missbruk till butiken Second Chance i Varberg för att börja arbetsträna två timmar om dagen. Nu har han en fast anställning och fungerar som arbetsledare.

Christian sammanfattar de senaste åren med orden ”Gud är god”.

Som liten bodde han i ett kristet familjehem, men flyttade

efter ett tag tillbaka till sin biologiska familj, och där någonsans, i samband med att hans pappa dog, spårade livet helt ur för Christian. Han hamnade i många års missbruk. Ända tills han genom sitt familjehem från barndomen fick kontakt med butiken Second Chance i Varberg.

– Där mötte jag en härlig gemenskap och blev intresserad av tron, berättar Christian. Vi börjar varje dag med frukost och

andakt och det tror jag berör även den hårdaste.

Ökat ansvar

Till att börja med fick Christian åka med i bilen, som hämtade grejer, två timmar varje dag. Allt eftersom har han fått mer och mer ansvar och nu har han inte bara en tillsvidareanställning, utan också arbetsledaransvar.

Christian har fått ordning på sitt liv, helt enkelt.

– Det har hänt så mycket

annat bra också, säger han. Jag har tagit körkort, fått egen lägenhet och gift mig.

Christians glädje smittar av sig.

– Jag gillar verkligen att vara här i butiken. Det känns jättebra, säger han och som svar på frågan om han skulle rekommendera andra att börja arbetsträna i en second hand-butik, svarar han tveklöst:

– Absolut!

ULRIKA RAMSTRAND

LP och PMU utvecklar samarbete

Sysselsättning, ett nytt sammanhang, möte med många volontärer och en meningsfull vardag. LP och PMU arbetar just nu med att utveckla samarbetet kring second hand-butikerna.

Börje Dahlkvist, LP, och Mats Svanström, PMU, ser bara fördelar med ett utökat samarbete kring Second hand-butikerna.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

– Vi vill stärka det som redan finns och ta vara på de goda erfarenheter som finns.

Mats Svanström, tf verksamhetschef för PMU:s second handverksamhet, och Börje Dahlkvist, biträdande verksamhetsledare på LP, uttrycker både entusiasm och förväntan inför ett ännu tätare samarbete dem emellan.

De ser en stor potential i detta och berättar att ett sådant samarbete redan finns på flera plat-

ser, exempelvis i Varberg, Tyresö och Umeå (läs om Christians erfarenheter här intill).

– Nu vill vi utveckla detta ännu mer, säger de. En väl skött butik kan jobba både för LP och för mission. Det finns plats för båda.

De hoppas att fler församlingar, både de som redan driver second hand-butiker och de som funderar på att starta en, ska se de stora möjligheterna som finns i ett sådant här samarbete.

Många olika behov

Börje lyfter att det finns möjligheter till resurser både i form av ekonomi och arbetsledning genom samarbete med Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan och Socialtjänsten.

– Och vi behöver arbetskraften, konstaterar Mats, som också poängterar att det i en second hand-butik finns behov av så många olika slags arbetsuppgifter och att det i princip alltid finns något, som även en person som länge levt långt från arbets-

marknaden, kan göra.

Mats lyfter volontärernas viktiga roll här. De står både för församlingskontakt och för stabilitet. Börje påpekar att det också finns bra utbildningar för volontärer, där de kan få lära sig hur de bäst bemöter arbetsovana personer.

– Sysselsättning och ett nytt sammanhang gör vardagen meningsfull, säger Börje.

Mats och Börje kommer gärna på besök till församlingar som har butiker och hjälper till med en genomlysning av verksamheten, alternativt uppbyggnad av en ny.

I somras anordnade de välbesökta seminarier kring detta både på Nyhem och Lappis.

ULRIKA RAMSTRAND

Nystart ska inspirera gamla församlingar

Små tynande pingstförsamlingar som önskar hjälp med att komma igång och börja växa igen kan numera vända sig till Pingst Nystart. Ola Olofsson, pastor i Varbergs pingstförsamling, är kontaktperson.

Nystartsprogrammet, som handlar om att på olika sätt stödja församlingar att komma igång igen, har startats och fram tills nu drivits av Svenska Evangelistmissionen med David Johansson som ansvarig.

Men nu finns alltså detta arbete under Pingsts paraply och bildar tillsammans med församlingsplanteringsarbetet, konsulter och coacher arbetsområdet Pingst Tillväxt.

– Vi hoppas att detta ska leda till att de här olika arbetsområdena ska kunna hjälpa, inspirera och korsbefrukta varandra, säger Andreas Ardenfors, verksamhetsansvarig för Pingst Församling.

Arbetar med innehållet

Ola Olofsson arbetar just nu med innehållet i det nya Nystartsprogrammet, som kommer att fungera lite annorlunda mot tidigare. Några fleråriga kontrakt kommer exempelvis inte längre att skrivas.

Ola Olofsson, till höger, går in som ny kontaktperson för Nystartsprogrammet, som nu heter Pingst Nystart och är kopplat till konsulter, coacher och församlingsplantering. Alla dessa verksamheter finns under området Pingst Församling, där Andreas Ardenfors, till vänster, är verksamhetsledare.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

Tanken är snarare att Pingst Nystart ska kunna erbjuda en samlad verktygslåda till församlingar som själva uttrycker att de vill förändring. Deras första kontaktperson är Ola Olofsson och utifrån vad som kommer fram så kan de olika verktygen användas.

Ola kan man nå via mejl ola@varbergpingst.com eller på telefon 0340 545180.

– Jag ser att det finns ett stort behov av församlingar som mår bra, som kommer upp ur invanda hjulspår och som hittar nya vägar, säger Ola Olofsson, som självklart hoppas att Nystart ska kunna vara en hjälp till detta.

– Om svensk pingströrelse ska

vara det den är tänkt så måste fler församlingar hitta vägar till förnyelse och upptäcka en ny kärlek till Jesus och till människor.

En grundtanke i det nya Pingst Nystart är att arbeta utifrån ett regionalt nätverk, det som redan finns i pastorsnätverket.

– Vi skulle vilja se en moderförsamlingstanke, där församlingar i regionen, i närheten, på olika sätt kan vara med och stötta en mindre kämpande församling. En breddad gemenskap mellan församlingarna tror vi på och regionala kontaktpersoner.

– Vi är oerhört tacksamma till David Johansson för det stora

arbete han lagt ner på att starta och driva Nystartsprogrammet, säger Andreas Ardenfors, som är verksamhetsansvarig för Pingst Församling, där Pingst Tillväxt är en av grupperna.

Naturlig utveckling

– Jag tycker det är jätteroligt att Pingst vill ta över nystartsarbetet. Det är en glädje för mig att Pingst vill vara med och rädda församlingar och ser det som en helt naturlig utveckling att Pingst, som samfund, ska göra detta, säger David Johansson och fortsätter:

– Hela programmet är startat utifrån att så många församlingar försvinner, att kapell säljs och blir bostäder och så vidare. Jag ville vara med och göra något för att vända utvecklingen.

I en alldeles nyutkommen bok om sitt liv, *Uppdraget gör livet spännande*, berättar han bland annat om hur Gilead-församlingen i Göteborg blev avstampet till nystartsprogrammet. Det var en församling som höll på att dö, men som fått se hur utvecklingen vänts, människor strömmat till och gå från att vara Gilead, till Connect Church och alldeles nyligen till att bli en del av Hillsong Sverige.

ULRIKA RAMSTRAND

Ny bok av och för pastorer

Kallad Bekräftad Överlåten är namnet på en alldeles ny bok, skriven av och för pastorer i nätverket Pingst Pastor. Inte mindre än 38 pastorer har bidragit med texter till boken som släpps i samband med pastorskonferensen i januari.

Alla deltagare i konferensen kommer att få med sig en bok hem. Pastornätverket är den primära målgruppen, men självklart är också andra läsare med intresse för det som lyfts fram i boken välkomna. Även blivande pastorer är en viktig målgrupp för boken, som ges ut av Pingst i samarbete med Libris förlag. Boken är tänkt att fungera som en praktisk teologihandbok, snarare än en lärobok i teologi och kommer också att delas ut till alla som deltar i 2018 års Rådslag.

Inspiration från USA

En inspirationskälla till den nya boken är en amerikansk pastorsbok, skriven av olika pingstpastorer, som delar med sig av erfarenheter från sina år i församlingstjänst. Den svenska boken är uppbyggd på liknande sätt och innehåller 38 olika kapitel, som på olika sätt relaterar till pastorns arbete. Kapitlen är i sin tur sorterade under titelorden Kallad, Bekräftad och Överlåten, som också är de ledord, som nätverket för pastorer använder sig av. Kallad till Ordets tjänst, Bekräftad av en lokal församling och Överlåten till gemenskap med pastorerna i Pingst.

”Vi uppskattar våra predikanter mycket och vill att de på olika sätt ska få både stöd och inspiration. Boken är en del i ambitionen att uppmuntra men också ge råd och tips”,

skriver Daniel Alm i sitt förord till boken.

– Vi tror att det är mycket vi kan hjälpa varandra med genom att också formulera det i skrift. Vi kan ge skärpa åt varandra när vi delar det Gud lagt ner i oss. Förhoppningen är att boken ska kunna ge oss många konkreta redskap och hjälpa oss att beskriva vår teologi och vara ett stöd för vårt eget lärjungaskap, säger han.

Teologisk fördjupning

Syftet med projektet är förutom teologisk fördjupning och stärkt samhörighet också en test av det Daniel Alm kallar ”pingstipedia-tänkande”, det vill säga att dela med sig av material och kunskaper på olika sätt.

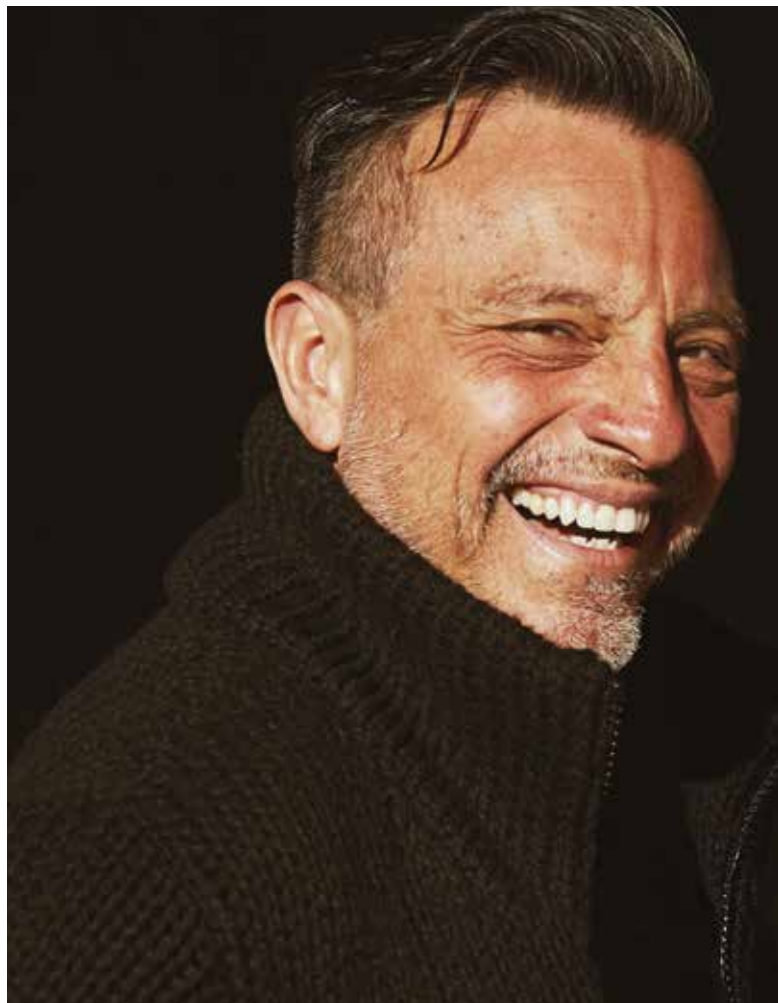
I förordets avslutning skriver han: ”Tack, kära kollegor, för alla goda texter där ni delar med er av både engagemang och kompetens, erfarenheter och känsla! Det är en sann glädje att få tillhöra samma pastorskår som er.”

Den fullständiga titeln på boken blir: *Kallad, Bekräftad, Överlåten – Texter från nätverket Pingst Pastor!*

Några exempel på kapitelrubriker är; Pastorns schema, prioriteringar och kontor, Pastorns böneliv, Pastorn och familjelivet, En hälsosam livsstil – om hälsa och stresshantering, Att nå ett samhälle med evangelium, Pingstförkunnelse, Pastorn och församlingsökonomi, Relationen till media och sociala medier, Pastorn som coach och mentor, Du kommer att få kritik och Pastorn och nätverken.

Christian Mölk, Timrå, och Carolina Klintefelt, Ekerö, har fungerat som projektledare för arbetet med boken.

ULRIKA RAMSTRAND

Internationell konferens för

Konferensen för pingstpastorer i januari får bland annat besök av Erwin McManus från Mosaic-kyrkan i Los Angeles och Mika Yrjola, ledare för den finska pingströrelsen. De tre konferensdagarna har var sitt tema; Ledarskapet, Utmaningarna och Uppdraget.

Konferensen inleds den 9 januari och pågår i tre dagar. Den första dagen innehåller förutom ett inledningsmöte, där Lasse Svensson från Equmeniakyrkan kommer att finnas med och ge en hälsning, också release för den nya boken Kallad Bekräftad Överlåten (se artikel härintill). Tre av författarna, Marcus Ardenfors, Roland Stahre och

Elloise Nordkvist, kommer att hålla var sin miniföreläsning i samband med den.

Tre seminarier

På eftermiddagen kan deltagarna välja mellan tre olika seminarier; Att leda sig själv/Hälsosam livsstil och stresshantering med Anna-Carin Rabnor och Frida Nyberg, Att leda församlingen som människa/Att träna och tillsätta volontärer och ledare med Lisa Fredlund och Elloise Nordkvist, samt Relationsbyggande i samhället/Pastorn och det offentliga rummet med Andreas Wessman och Ulf Sundkvist.

Konferensens andra dag inleds med bibelstudium av

Matchfond för församlingsplantering

Pingst söker just nu församlingar som aktivt vill stödja församlingsplanteringsarbete i Sverige genom att bli en partnerförsamling. Ett sätt är att använda sig av den nystartade matchfonden.

De församlingar som går in för att stödja en plantering bestämmer sig aktivt för att SE, BE och GE. Det vill säga de ber aktivt för en speciell plantering, de besöker och tar emot besök från en plantering och de satsar en procent av sina insamlingar på församlingsplantering i Sverige.

Ett nytt sätt att stimulera och stödja församlingsplantering, som Pingst nyligen lanserat, är Matchfonden. Dess vision är att inom tre år få se 30 planterande moderförsamlingar i Pingst och att deras planteringar blir reproducerande och multiplicerande.

– Detta tror vi kommer att hjälpa fler församlingar att upptäcka välsignelsen i etablerandet av nya församlingar i Sverige. Målet är att fler människor i Sverige ska få höra evangelium, döpas och bli lärjungar, säger Nicklas Mörling, ansvarig för församlingsplanteringsarbetet i Pingst.

Långsiktig plantering

Matchfonden fungerar så här: En församlingsplanterare samlar in ett startkapital för sin plantering. Samma summa får man sedan låna räntefritt ur Matchfonden under tiden planteringen startas upp. På så sätt fördubblas snabbt startkapitalet för planteringen.

När planteringen är igång, eller max 36 månader efter

utbetalning, börjar den lånade summan att betalas tillbaka till Matchfonden med 10 procent av församlingens intäkter varje år till dess att lånet är återbetalat. På så sätt fylls Matchfonden på och möjliggör långsiktig församlingsplantering på många fler platser.

Maxbeloppet som man kan låna är 125 000 kronor och utbetalning kan endast ske en gång. Så snart pengarna använts ska en enkel rapport, som beskriver hur de använts, skickas till Matchfonden.

Måste gå M4-utbildning

För att Matchfonden ska kunna nyttjas krävs några saker, nämligen

- ▶ att planteringen är avskild i en moderförsamling
- ▶ att moderförsamlingen är en pingstförsamling
- ▶ att moderförsamlingen blir betalningsansvarig om planteringen själv inte kan återbetala

▶ att teamet går M4-utbildningen i Pingst (M4 är en utbildning speciellt framtagen för församlingsplanterare, där även lämpligheten testas).

Ansvarig för Matchfonden är ledningsgruppen för Pingst församlingsplantering, som rapporterar till Andreas Ardenfors och Daniel Alm.

Andra sätt för en etablerad församling att stödja en plantering kan vara att bekosta en portabel dopbassäng eller konferensavgiften för pastorskonferensen för en planterare.

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: Läs mer om Pingsts församlingsplanteringsarbete på www.nyakyrkor.se

Erwin McManus från Los Angeles (stora bilden) och Mika Yrjola från Helsingfors kommer att tala på Pingst Pastor.

prägel på pastorer

Urban Ringbäck på temat "Att nå samhället med evangeliet".

Pingsts framtidsbild och utmaningar i tiden kommer sedan upp till behandling. Maria Bard, Hans Wikström och Andreas Svedman medverkar i den samlingen, som avslutas med bön inför framtiden.

På eftermiddagen står tillväxtutmaningarna i Sverige på programmet. Ola Olofsson och Nicklas Mörling håller i den samlingen. Därefter följer tid i de olika processgrupperna. På kvällen predikar Mika Yrjola, som förutom att leda den finska pingströrelsen också är pastor i Saalem i Helsingfors.

Konferensens sista dag har fokus på uppdraget och den

inleddes med ett samtal mellan Erwin McManus och Andreas Nielsen följt av undervisning av McManus och sedan ett storseminarium med honom.

Efter lunch är det dags för avslutningsmöte med sändningsord av Daniel Alm och då Andreas Ardenfors leder presentation av det senaste årets hemgångna pastorer.

Lovsången under dagarna leds av Samuel Hector med team och Sandra Lagestrå, Johanna Bode och Andreas Svedman leder mötena.

Precis som tidigare hålls Pingst Pastor på Hotel Clarion Sign vid Norra bantorget i centrala Stockholm.

UR

Deltagare på årets läger på Furuboda.

FOTO: PINGST OMSORG

Jordnära tro som bär

”Jag går in med min familj och bara stirrar. Det är verkligen helt galet. I aulan ser vi ledare som leende dansar runt i vild fart samtidigt som de kör rullstolar framför sig. Hög musik och ordlösa utrop ekar i aulan. Händer i luften som på en livekonsert. Män och kvinnor och barn som ömsom dansar, ömsom vaggar i takt till musiken. Cymbaler och maracas skakas. Instrument byter händer och...” Vad i hela friden gör jag här?”, tänker jag och undrar hur pass snabbt vi ska kunna ta oss tillbaka till vårt rum. Sen stannar jag till, ser igen på allt omkring mig. Alla deltagare, alla ljud. Min son som verkar finna sig tillrätta. Jag har som vanligt varit beredd på att han

” Jag kan inte minnas när jag sist så motvilligt rest hem. För jag vill vara kvar. Få finnas kvar i alla vänliga blickar.

inte ska vilja vara kvar utan be om att åka hem. En bit bort ifrån de andra hoppar han runt i en egen dans. En av ledarna tar kontakt med honom och de hoppar tillsammans.

Sakta tillåter jag mig att stan- na upp. Jag ser hur en lillasyster smeker lockarna i sin storasys- ters nacke. Systemen sitter i rull- stol med dropp och kan inte prata, inte gå. Där och då låter jag något i mig få ge upp och brista. Det är det här som är, tänker jag. Och det är vackert och äkta. En enorm glädje vill sprida sig i hela mig och jag ser att den finns hos oss alla som är där. Jag ser och känner att det som är här inne är verkligen och sant.

Med tårar i ögonen går jag så till sist över parkeringen för att åka hem. Jag kan inte minnas när jag sist så motvilligt rest hem. För jag vill vara kvar. Få finnas kvar i alla vänliga blickar. De armar som omslutit min lilla familj. Som kramat min axel, omfamnat mig och slungat runt min pojke som bubblat av skratt. De äldres tankar och erfarenheter. Den starka glädjen men också tröttheten och sorgen. Den jordnära tron som jag märker bär.

Jag är så glad över att vi fick vara med om detta. För mig var detta en resa som gav mig frid som förälder till ett barn med funktionshinder.”

ERIKA KARLSSON

Frågor att drabbas av

Pingst Omsorg söker eldsjälar

Pingst Omsorg är från och med nuår det nya samlingsnamnet på all den verksamhet som hitintills rymts i Tillsammansprojektet och PHV. Det vill säga frågor kring relationer av alla de slag, psykisk ohälsa, Trygg församling-utbildningar, tillgänglighetsfrågor och läger för funktionsnedsatta och deras familjer. Samordnare och ansvarig för det nya verksamhetsområdet är Anne Collén.

Anne Collén har arbetat med Tillsammansprojektet i några år nu. Det har fokus på relationsfrågor i äktenskap och familj. Hittills har 170 personer gått på utbildning för Tillsammansambassadörer. Just nu har utbildningen en paus och Anne funderar på om det kanske blivit dags att ändra format på kurserna.

På hennes bord finns också frågor kring psykisk ohälsa, våld i nära relationer och arbetet med Trygg församling (kurser om att förebygga övergrepp).

– Min uppgift är framför allt att vara en kontakt och kunskapsförmedlare, säger hon.

Planera läger

Ungefär hälften av hennes arbetstid på 80 procent kommer hon framöver att ägna åt frågor kring funktionsnedsättningar. Till exempel att fortsätta planera och organisera de två årliga

sommarlägren för barn och ungdomar med olika funktionshinder och deras familjer.

– De här lägren är så viktiga, inte minst för familjemedlemmarna, en möjlighet att kunna dela med sig av sina erfarenheter med andra föräldrar.

Här intill finns en text från en mamma, som var med på lägret på Furuboda i somras.

Brinnande intresse

Kanske är det Annes egen erfarenhet av att vara mamma till en dotter med särskilda behov, eller hennes allmänna intresse för människor som kämpar med sin vardag och sina relationer, som gör att hon utstrålar ett sådant brinnande intresse för allt som ryms inom begreppet Omsorg.

– Det gäller att ha både öppna ögon och hjärtan, säger hon.

Hon vill ta tillgänglighetsfrågorna ett snäpp till och menar att det handlar om så mycket mer än rullstolsramper och hissar.

– Ser vi dem med funktionsnedsättningar? Och hur integrerade är de? Hur kan vi ha en verksamhet som inkluderar även dem?

– Alla människor har något att bidra med. Det är ett sätt att tänka, som jag skulle vilja se mer av. I grunden handlar det om människovärde och människosyn.

Anne har varit på studiebesök i Lakewood church i Texas, där

” Ser vi dem med funktionsnedsättningar? Och hur integrerade är de? Hur kan vi ha en verksamhet som inkluderar även dem?

Anne Collén är samordnare och ansvarig för Pingst Omsorg.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

verksamheten Champions Club för barn med särskilda behov startats. I Sverige finns konceptet i Värnamo pingstförsamling och Anne skulle önska att fler församlingar följde efter.

– Det viktiga är att möta barnen som de är och utifrån deras förutsättningar. Det är så lätt att de bara ses som problem.

Annes roll i Pingst Omsorg är

att lyfta frågorna, öka medvetenheten, informera och inspirera.

– Men det som behövs är eldsjälur. Det räcker inte bara med kunskap och medvetandegörande. Det måste ner i myllan och gro. Man måste bli drabbad av de här frågorna, menar hon.

Hon rekommenderar alla att börja med att identifiera de särskilda behoven i sina sam-

manhang. Ser man inget så kolla djupare. Och sedan ta en rejäl funderare över hur lokaler och bemötande fungerar.

– Resultatet blir att man ser igenom sitt förhållningssätt som fungerar lika bra för allt bemötande, och för arbetet för integration och jämställdhet, säger hon.

ULRIKA RAMSTRAND

HALLÅ DÄR ...

... Lars Hermansson, som slutat som handikappkonsulent på PHV efter mer än ett decenniums engagemang och de tre senaste åren som huvudansvarig.

Vad ska du göra nu?

– Med tacksamhet har jag mött förtroendet att hjälpa till i Sjukhuskyrkan på Universitetssjukhuset i Linköping. Jag har 50 procent där och 50 procent i Baptistkyrkan Linköping. Vi har sålt huset i Åtvidaberg och köpt en lägenhet alldeles vid sjukhusentrén.

Vad är ditt starkaste minne från åren med PHV?

– De starkaste minnena är från våra gemenskapsveckor på Bjärka-Säby och Furuboda. Särskilt Furuboda, där många deltagare har så grava funktionsnedsättningar att de varken kan tala eller röra sig på egen hand. Att få se dem sprudla av glädje vid leken eller lovsången ger minnen för livet.

– I allt vårt arbete gäller full delaktighet och inkludering. Det kan illustreras av när vi spelade brännboll och hade en närmast blind brännare.

Har du något råd till din efterträdare?

– Det är viktigt att aldrig glömma bort dem som inte kan tala för sig. Ett bra sätt är att göra gemensam sak med övriga kyrkor genom Sveriges Kristna Råds arbetsgrupp.

– Med Anne Collén i spetsen blir det nog ännu bättre med funktisfrågorna.

UR

Konferens för tekniker

■ I mitten av oktober hölls årets upplaga av Swedish Gurus Conference, en konferens för dem som sköter någon form av teknik i församlingarna. Temat var "We serve a different King" (Vi tjänar en annorlunda kung).

Årets konferens var den femte i ordningen och precis som förra året hölls den i Pingstkyrkan i Uppsala.

Konferensen inleddes med en kväll fylld av god mat, bra talare och lite spex, där utgångspunkten var att alla tekniker skulle få känna att de är uppskattade för det de gör.

Gästtalare under helgen var Jeff Sandstrom, en prisbelönt producent och ljudtekniker från North Point Community Church i Atlanta, och Andrew Stone, produktionschef och ljudtekniker på Church on the Move i Tulsa.

Pingst får ny folkhögskola

■ Folkbildningsrådets styrelse har godkänt PSK:s ansökan om att bedriva folkhögskoleverksamhet i Göteborg. PSK står för Stiftelsen Pingstförsamlingarnas skol- och kursverksamhet.

I dag är PSK huvudman för fyra folkhögskolor, Dal-karlså (Västerbottens län med filial i Umeå), June (Jönköpings län), Kageholm (Ekerö, Stockholms län) och Mariannelund (Jönköpings län). De fyra folkhögskolorna har i dag olika kurser i fem olika lokaler i Göteborg. Nu är ambitionen att koncentrera verksamheterna till två lokaler och i samband med detta bli en egen folkhögskola.

– Vi är så glada att vår ansökan är beviljad och känner stor ödmjukhet inför uppgiften att starta upp en ny skola. Nu får vi ännu bättre förutsättningar att bedriva vår folkhögskoleverksamhet, säger Ulrik Josefsson som är verksamhetsledare på PSK.

UR

Unite på fem platser

Ungdomsfestivalen Unite anordnas i år på fem olika platser; Malmö, Alingsås, Jönköping, Västerås och Sundsvall. Temat i år är BE och bibelorden från Jeremia 33:3: "Ropa till mig och jag skall svara dig och låta dig höra om stora ting, hemligheter du inte känner."

MALMÖ

UNITE i Malmö har under de två senaste åren successivt byggts upp från UNITE intense (28h-event) till att i år vara fullskaligt och lika långt som de andra städernas UNITE.

Wenny Sallbring.

– En av de grejer som vi trycker mest på är gemenskapen. Förmodligen är detta också något som vi har lite lättare för, då vi fortfarande är ett relativt litet UNITE med närmare 170 deltagare förra gången, säger Wenny Sallbring.

En UNITE-buss kör från Karlskrona, genom hela Blekinge och Skåne och plockar upp folk och när festivalen är slut, kör bussen tillbaka samma rutt.

På nyårsafton anordnas en finsittning/nyårssupé med tre-rättersmiddag och fint uppdukade långbord på nyårsafton.

– Det har varit enormt uppskattat och stärkt gemenskapen ännu mer bland deltagarna.

I år kommer den första dagen/kvällen innehålla gemenskapsbyggande aktiviteter för att hjälpa deltagarna att verkligen lära känna varandra över ungdomsgruppsgränserna.

Bland årets talare i Malmö finns Wenny Sallbring, Matilda Pitik, Pernilla Bergström och Richard Svensson.

Eftersom temat är "BE", så ligger mycket fokus på bön och fokus på tillbedjan, bland annat med ett 24–7-bönerum.

VÄSTERÅS

I Västerås räknar man med att samla mellan 400 och 500 ungdomar. På programmet står flera gudstjänster med talare som Jonas Lund, Cornelia Forsberg, Erik Valier och Malin Lenarthson.

Albin Karlsson.

– Vi kommer att skapa ett 24–7 rum för bön, och kommer att göra en stor outreach för att sträcka oss ut till andra människor med världens bästa budskap, berättar Albin Karlsson och tillägger:

– Vi kommer att ha sköna event och tävlingar och många musikinslag som skapar feststämning.

Deltagarna bor på en skola i stan, men alla samlingar hålls i Pingstkyrkans lokaler.

SUNDSVALL

För 12 år sedan fick Sundsvall vara med och starta upp UNITE för första gången i Sverige.

– Vi är därför extra glada, att tolv år senare, stå som värdar för UNITE Norr, säger Anton Hildorsson.

– Vi ser mycket fram emot att få välkomna hit norrländska ungdomar till en fantastisk nyårsfestival med gemenskap, glädje och med framförallt Jesus i fokus.

Anton Hildorsson.

ALINGSÅS

UNITE Väst hålls i Pingstkyrkan Alingsås.

Utifrån årets tema kommer fokus ligga mycket på bön och tillbedjan.

– Vi vill se en ung generation få passion för och ha djupa rötter i bönen. Vi kommer ha olika seminarium där vi berör bönen på ett sätt som alla kan förstå, gör den konkret i handling och går djupt i Bibeln, säger Caroline Eliasson.

Caroline Eliasson.

Bild från UNITE i Västerås 2016.

Under UNITE i Sundsvall är omkring 100 volontärer engagerade för att göra nyårsfestivalen till den bästa.

– Vår gemensamma bön är att ungdomarna ska få känna sig sedda, trygga och framförallt få möta Jesus.

Huvudtalare i år är Daniel Vidén från Hillsong Göteborg och Johanna Bode, ny verksamhetsledare för Pingst Ung.

FOTO: PINGSTKYRKAN VÄSTERÅS

På programmet står morgon- och kvällsmöten, talkshow, nyårsmiddag, seminarier, sportseminarium.

– Vi försöker även få till en utåtriktad satsning eftersom vi inte bara vill göra en skillnad i deltagarnas liv utan även få väl-signa platsen vi är på.

Dave Niblock från Life Church, England, är en av talarna. Han kommer även tala i Jönköping och Malmö. Lokala talare som Daniel Vidén, Göteborg, Christian Kastö, Borås, Pernilla Öman, Trollhättan, och Ola Gustafsson, Skara, medverkar också.

– Sedan kommer även bland annat Carl-Henric Jaktlund och Josefina Gniste att besöka vår talkshow.

JÖNKÖPING

I Jönköping brukar omkring 1 000 ungdomar delta i Unite-konferensen, som hålls i Pingstkyrkan och i det närliggande Idrottshuset. Logi ordnas i sov-salar på en skola.

Precis som på de andra orterna kommer festivalen innehålla konserter och festligheter.

– Vi kommer att ha Sveriges

bästa talare och ett lovsångsteam som älskar Guds närvaro. Vi ser fram emot att prata om rationellt tänkande, skapelse och ondska i världen blandat med hur var och en kan höra Gud och be för sina vänner, säger Mathias Maxstad.

Han säger att UNITEs fyra ben är starka i programmet; Gudsmöten, Årets Fetaste Fest, Praktiska Verktyg och Fokus på uppdraget.

Mer konkret info från Jönköping kommer att finnas på instagram: @unitejonkoping

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: Mer information om alla UNITE-festivalerna finns på www.unitesweden.se

Mathias Maxstad.

HALLÅ DÄR ...

Mathias Maxstad är ungdomspastor i Jönköping.

... Mathias Maxstad, ungdomspastor i Jönköping och samordnare för alla Unitefestivalerna.

Varför tycker du att ungdomar ska åka på Unite?

– UNITE är det bästa sättet att avsluta 2017 och inleda 2018. I alla våra utvärderingar senaste åren säger ungdomar att det bästa på festivalerna har varit gudstjänsterna som är fulla av lovsång, relevant predikan och möjligheten att få förbön. Utöver detta satsar vi hårt på att ungdomar ska få skratta och ha roligt och inspireras i sina kreativa gåvor.

– UNITE vill hjälpa ungdomar att växa i tron och få en nära relation med Jesus. Nyårsfirandet ska vara som årets fetaste fest med Gudsmötet i centrum. UNITE kommer även i år att ge praktiska verktyg för hur man fortsätter att ha fokus på uppdraget – Att lära känna Jesus och inbjuda andra att få samma gudsrelation.

– Om man är sugen på detta så kommer året vara en boost för varje deltagare och besökare på UNITE18.

Passar konferensen också dem som inte är avgjorda kristna än?

– Varje år så är det ungdomar som blir frälsta, bestämmer sig för att döpas eller ta något de kallar för "en liten tro" på större allvar.

– UNITE passar absolut alla som är nyfikna på Jesus, kyrka eller kanske vill förstå vad i kompisens tro som är så speciellt.

Finns det någon övre gräns för hur många som kan vara med?

– Vi vill inbjuda alla att komma och vara med men självklart finns det gränser för hur många personer lokalerna kan ta in på de olika lokalerna. Därför är det säkrast att boka ett festivalpass för att få en plats. På kvällarna finns det på flera platser öppna möten eller möjlighet att köpa dags- och kvällspass i mån av plats.

Vad är årets tema och hur märks det i konferensen?

– Årets tema är BE. Vi ser att den unga relationen vill lära sig att BE och fördjupa relationen med Jesus. Därför vill vi inspirera, ge kunskap och hjälpa ungdomar att lära sig hur Gud talar till dem och hur de kan prata med Gud.

– Troligtvis så talar Gud på olika sätt till olika människor, men Jesu kärlek och längtan att kommunicera med alla är lika stark. Vi vill hjälpa ungdomar att förstå detta och berätta att deras böner kan förändra deras by, stad, Sverige och världen.

ULRIKA RAMSTRAND

Han är ny chef på PMU

Ove Gustafsson ska ha örnperspektiv på arbetet

Han har ett arbete som aldrig någonsin blir färdigt. Men också ett arbete som gör skillnad för många människor i många olika länder.

Möt Ove Gustafsson, PMU:s nye programchef.

Ove Gustafsson tillträdde som programchef på PMU i maj och har vid det här laget kommit in i arbetet, men säger ändå att han lär sig nya saker varje dag. Han uttrycker också sin stora respekt för sina kollegor. Det är spännande att få vara en del av detta team, tycker han.

Vad innebär det då att vara programchef, undrar jag. En hel del, visar det sig. Inte minst att försöka skaffa sig något slags örnperspektiv över allt det som PMU arbetar med. Det handlar om ett stort arbete i många olika länder.

– I rollen ligger att ha överblick på vilka partners vi arbetar med och hur vi arbetar med dem, både i olika regionala projekt och i de tematiska.

Blir aldrig färdig

Rollen rymmer också kontakter med institutionella givare som Radiohjälpen, SIDA och SMR och förstås en hel del kontakt med församlingar kring projekt och eventuella kriser som kan uppstå.

Det ligger i programchefrollens natur att det handlar om ett arbete som aldrig blir färdigt,

konstaterar Ove, men säger att det viktiga är att ändå hitta mät-punkterna så att det man gör går att kvalitetssäkra, vilket också är en viktig del av hans arbete. Samtidigt som lärande och innovationstänkande också måste präglade arbetet.

Liknande tjänst tidigare

Innan Ove började på PMU hade han en liknande roll på Läkarmissionen, vilket förstås underlättat för honom i den nya rollen på PMU. I hans cv finns också tjänst som kanslichef på Svenska institutet för Missionsforskning och lärare på Uppsala universitet. Han har även under ett par år arbetat som facilitator i södra Afrika för PMU och långt tillbaka, på 70-talet, haft en info-sekreterartjänst på PMU.

Ove Gustafsson bor i Uppsala, där han tillhör pingstförsamlingen, som bland annat sedan många år tillbaka har ett stort engagemang i södra Afrika.

Att han har jobbet i Stockholm får honom ändå inte att lämna sitt Uppsala. Det fungerar så bra att åka tåg mellan städerna, säger Ove och påpekar att man hinner få mycket gjort under restiden också.

Flera gånger under vårt samtal återkommer han till vikten av ömsesidighet i arbetet med partners i andra länder.

– Vi har så mycket att lära av dem, säger han. Inte minst när det gäller påverkan på samhäll-

Ove Gustafsson är sedan i maj PMU:s nye programchef. Ett arbete som innebär att

let och i arbetet för samhälls- förändring. Vi borde ta vara på det ännu bättre än hittills.

En fråga han särskilt vill lyfta fram än den om jämställdhet.

– Det är en av vår tids största frågor och i utvecklingssamarbetet hänger den ihop med frågor kring utbildning och försörjningsmöjligheter. Jämställdhet är även något vi kan och behöver jobba med här hemma. Kyrkan skulle kunna vara ännu mer av en förebild i ledarskapsfrågor, inte minst kring mansroll och maskulinitet.

Utmanande agenda

En annan stor utmaning ser han i FN:s Agenda 2030, som syftar till att utrota fattigdom och hunger, förverkliga de mänskliga rättigheterna för alla, uppnå jämställdhet och egenmakt för alla kvinnor och flickor samt säkerställa ett varaktigt skydd för planeten och dess naturresurser.

PMU arbetar utifrån Agenda 2030 och Ove påpekar att den

öppnar upp nya möjligheter vad gäller framtiden och utveckling i alla länder. Till exempel genom att biståndsaktörer kan jobba med regeringarna i olika länder, eftersom de i sin tur ska rapportera om hur de jobbar med de olika målen om exempelvis utbildning, tillgång till rent vatten och miljöfrågor. Här finns möjligheter till samverkan och pådrivande dialog.

Möjligheter till samverkan

Agenda 2030 öppnar också upp för större möjligheter att samverka med företag och lokala universitet.

– Allt biståndsarbete gynnas av ökad samverkan, vilket i sin tur ger så mycket andra positiva effekter, menar Ove och fortsätter:

– Kyrkan kan vara gränsöverskridande och inkluderande och stå upp för de mest utsatta. Något som är väldigt viktigt i frågor kring fred, försoning och konflikthantering till exempel.

– Jag skulle vilja att hela

ha överblick över allt det som PMU arbetar med.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

Pingströrelsen, och inte bara PMU, ställde sig bakom Agenda 2030, säger han.

Gillar sättet att arbeta

Ove säger att han gillar PMU:s sätt att arbeta, vilket innebär att man samarbetar både med svenska församlingar och med lokala partners i olika länder.

– Utan församlingarna är vi ingenting, säger han bestämt. Där finns vår core value, hela vårt existensberättigande.

Vi pratar lite om PMU framöver och hur det kommer att fungera nu när PMU inte längre är en av SIDA:s ramorganisationer.

– Vårt mål är förstås att få ett nytt ramavtal, säger han. Vi jobbar på med att uppnå hög kvalitet i vårt arbete och känner oss trygga i vårt arbetssätt och har tilltro till att möjligheter då ska öppna sig framöver.

Men just nu är det genom SMR, Svenska Missionsrådet, där Pingst för övrigt varit en av medlemmarna sedan 1946, som PMU får söka SIDA-medel.

Det gäller till att börja med för anslagsåren 2018 och 2019.

– Vi har ett gott samarbete med SMR, säger Ove, som anser att organisationerna har mycket att lära av varandra.

"Världen ligger öppen"

PMU söker också anslag från andra finansiella aktörer. Genom de fältkontor som nu finns på Cypern, i Kenya och i Thailand har det till exempel blivit möjligt att söka anslag via svenska ambassader. Ett exempel på detta är att Svenska ambassaden i Etiopien öppnat för att PMU kan ansöka om medel för ett projekt kring freds- och försoningsarbete.

– Världen ligger öppen, konstaterar Ove Gustafsson och råder alla som kan att se sig om och se vad som görs och faktiskt händer.

– Men glöm inte att ta in det som utmanar vår egen livsstil. Tillsammans kan vi bygga ett jämlikt och solidariskt samhälle.

ULRIKA RAMSTRAND

PMU:s tankesmedja träffas i regel vartannat år. I år hölls samlingen i Sverige.

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG

PMU:s tankesmedja möttes i Sverige

PMU:s globala tanksmedja har i höst mötts till samtal i Sverige. Tankesmedjan startade 2011 och möts i regel vartannat år. Huvudtemat för samtalen denna gång gällde vad det innebär att vara en "Faith Based Organisation", det vill säga vilken roll tro och religion spelar i biståndsinsatser.

Till tankesmedjan bjuds personer in som utgör en representativ fördelning av PMU:s olika partners och verksamhetsområden, kvinnor och män.

Tankesmedjan arbetar utifrån principen att alla har någonting att bidra med och alla lyssnar till varandra på lika villkor. Syftet är inte i första

hand att uppnå samförstånd, utan ibland är det att kunna konstatera att åsikterna skiljer sig åt och att det är okej.

Följande teman tas upp av PMU:s tankesmedja: Partnerskap, Strategier, Teologi/tro/andlighet, Kapacitetsutveckling – för bistånd och Tematiska områden – fördjupningar. Tidigare träffar har hållits i Sri Lanka, Etiopien och Schweiz, Sverige, Tanzania och Serbien.

Deltagarna i årets möte kom från Uganda, Kenya, Egypten, Nepal, Palestina, Sri Lanka och DR Kongo. I samtalen deltog även representanter från svenska församlingar och från PMU.

ULRIKA RAMSTRAND

Språket nyckeln till framtiden

Shusmita Hasdak tillhör minoritetsgruppen kol i Bangladesh och drömmer om att bli doktor. Tack vare PMU:s partner SIL kan det bli möjligt sedan de startat undervisning på kol-folkets eget språk. Mitt i byn ligger skolan som förändrar framtiden för nya generationer.

Termometern visar strax över 40 grader när vi kommer fram till byn Notunpara som ligger i den nordvästra delen av Bangladesh. För att ta oss dit har vi först flugit inrikes, rest ett par timmar med bil för att till slut promenera sista biten över fälten. Här bor den etniska minoritetsgruppen kol, en av cirka 40 grupper i landet. Här känns det som att tiden har stannat. Många kan varken läsa eller skriva vilket får till följd att de inte känner till sina mänskliga rättigheter. Husen i byn är byggda av lera och kor,

höns och getter strövar fritt mellan hyddorna. Ett av alla barnen som tar emot oss är Shusmita Hasdak.

– Jag bor här med mina föräldrar och tre systrar, berättar hon.

Undervisning för de yngsta

Vi möts utanför skolan där det på förmiddagarna bedrivs undervisning för de yngsta barnen i byn. SIL har arbetat i området sedan 2009 och har de senaste åren startat en skola för de allra minsta där de får lära sig läsa på sitt ursprungsspråk kol. Men de har även jobbat med sanitetsfrågor och att undervisa föräldrarna om mänskliga rättigheter. Shusmita är tio och går nu i grundskolan där hon bland annat lär sig bengali, huvudspråket i Bangladesh.

– Bengali är mitt favoritämne, säger hon och läser högt ur en läxbok som ligger i rummet hon

FAKTA Så kan du stötta

- ▶ Bli Barnens rätt-vän och stötta PMU:s arbete för barn långsiktigt (genom att bli månadsgivare).
- ▶ SWISHA valfri gåva till 9000506, märk gåvan "Barnens rätt".
Plusgiro 900050-6, märk gåvan "Barnens rätt".
SMS:a BARNENSRÄTT till 72980 för att ge 100 kr.
- ▶ Sprid information om kampanjen.
- ▶ Använd PMU:s skolmaterial i söndagsskolan eller i skolklassen.
- ▶ Starta en egen insamling

- till förmån för Barnens rätt genom att hålla en loppis, konsert, basar eller ett frukostevent.
- ▶ Dela PMU:s inlägg på sociala medier.
- ▶ Visa PMU:s insamlingsfilm och ta upp en kollekt i din församling.
- ▶ Bjud in någon från PMU att komma och berätta.
- ▶ Handla second hand och stötta på så sätt kampanjen.
- ▶ Köp julklappar i PMU:s gåvoshop.
- ▶ Läs mer på pmu.se/barnensratt.

Shusmita Hasdak, som tillhör den bangladeshiska minoritetsgruppen kol, får nu dagar fylls av sysslor i hemmet, läsläsning, men också av lek med kompisarna.

delar med sina systrar. Jag tycker om skolan. När jag blir stor vill jag bli doktor så jag kan hjälpa människor.

Tar stort ansvar

Shusmita visar oss runt i det lilla huset som är ett av de större i byn. På den lilla planen framför huset torkas ris, några djur springer lösa och snart förstår vi att vi står mitt i föräldrarnas sovrum som också är husets veranda.

Shusmita bär ett stort ansvar för hemmet. Eftersom föräldrarna behöver vara ute på fälten och jobba om dagarna så är det ofta hon och hennes syskon som får ta hand om hem och matlagning.

– Jag går upp på morgonen, sedan städar och diskar jag. Efter frukost försöker jag studera en stund innan skolan.

När Shusmita kommer hem brukar hon ta hand om sina småsyskon, men det finns även tid för en del lek med kompi-

"Jag vill att mina barn ska kunna utbildas sig, säger Shusmitas mamma.

sarna. När dagen går mot eftermiddag samlas barnen utanför skolan för att leka. Några av föräldrarna står och tittar på. När vi frågar en av mammorna vad hon tänker om barnens skola säger hon:

undervisning på sitt eget språk. Hennes
FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

och få ett annat liv än det jag har haft",
FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

– Mitt fokus ligger på mina barn. När jag ser ett papper är jag som blind fast jag har ögon. Jag vill att mina barn ska kunna utbilda sig, och få ett annat liv än det jag har haft.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Nicholas Murmu är koordinatör för SIL, PMU:s lokala partner i byn Notunpara. Han är stolt över att få vara med och motivera och peppa till förändring i byn.
FOTO: ANNELIE EDSMYR

”Jag vill ge dem ett bättre liv”

Barn som lär sig läsa på sitt eget språk och föräldrar som förstår sina rättigheter, inget av det skulle vara en verklighet utan Nicholas Murmu, koordinatör för SIL-projekten i byn Notunpara.

– Om folket här om många år säger att en gång i tiden fanns det en man som hjälpte oss öppna våra ögon, då skulle jag bli mycket stolt.

Det hörs ett litet lätt gnissel och plaskande ljud en liten bit från platsen där vi står.

– Där hör ni brunnen, säger Nicholas stolt.

Ett resultat av arbetet han har varit med och bedrivit i byn.

Inte organiserade

För två år sedan var inte folket i Notunpara alls organiserade, de visste ingenting om sina rättigheter och var inte med i några beslut som gällde byn. Men de senaste åren har Nicholas arbetat med att informera folket om vad de har för rättigheter och vilka krav de kan ställa på de styrande i regionen.

– Genom våra samlingar förstod de att de kunde få hjälp med att gräva en brunn istället för att ägna en stor del av dagen till att gå efter vatten. En dag gick de upp till kommunhuset

och bad om hjälp och nu finns den här, säger han stolt.

På skylten vid brunnen står det 25 mars 2017 och flera av byborna bekräftar att brunnen förändrat deras liv radikalt. Nicholas berättar att en stor del av hans jobb handlar om att motivera och peppa till förändring.

Alla är värda lika mycket

– Förut brydde de sig inte, men nu när byborna ser att det går att förändra tillvaron så har gnistan tänts. Jag vill att alla i byn ska förstå att det finns lagar som styrande måste följa och att alla som bor i den här byn är lika mycket värda som alla andra även om de inte kan läsa eller skriva. En gång i veckan träffas 9–12 åringar i en grupp där de får lära sig att ta beslut ihop, en annan dag lär sig föräldrarna samma sak, berättar Nicholas.

Mannen som är byledare i Notunpara är över 50 år och kan varken läsa eller skriva. Han är inte ensam om att vara analfabet, åtta av tio bland minoritetsbefolkningarna har aldrig gått i skolan eller hoppat av i tidig ålder. Därför har SIL nu även klasser för vuxna där de får lära sig skriva sina egna namn och får ta del av enkel undervisning.

– Eftersom de inte har någon utbildning så har de inte heller mod att fråga om hjälp. Det vill vi förändra.

Bidrar till förändringen

Sin egen motivation hittar han i sin egen bakgrund, Nicholas är själv uppvuxen i en minoritetsbefolkning.

– Jag vill ge dem ett bättre liv, om de själva kan förändra sin tillvaro skulle jag bli mycket stolt.

JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

FAKTA Bangladesh

- ▶ Bangladesh är ett av världens folktätaste länder. Jorden är bördig men låglänt, och landet svämmas ofta över av monsunregn och härjas av cykloner och flodvågor.
- ▶ Jordbruk och textilindustri dominerar ekonomin och beroendet av bistånd är stort.

De svenska klädföretagen Hennes och Mauritz och Gina Tricot har produktion där.

- ▶ Demokratin är bräcklig men fungerar hjälpligt. Två kvinnor har länge avlöst varandra vid makten.
- ▶ Det finns cirka 40 minoritetsbefolkningar.

PASSION

Att väcka passion för Bibeln och bibelläsning. Det är det övergripande syftet med resorna till Israel som har nästa generations ledare som målgrupp.

– Bibeln är min passion och har varit det länge.

Det säger Robert Wirehag, som är en av pastorerna i Uppsala Pingstkyrka. I oktober ledde han en resa till Israel riktad till unga människor, de flesta verksamma som pastorer eller ledare i sina sammanhang. Resan skedde i samverkan med Pingst – fria församlingar i samverkan och församlingen Europaporten i Malmö. En tidigare resa har gjorts i samarbete med Pingstkyrkan Västerås och till sommaren blir samarbetspartnern Umeå pingstförsamling.

– Målet är att nå nästa generations ledare och inspirera dem till bibelläsning, säger Robert.

GENOM ATT LÄSA BIBELTEXTERNA på plats och också konkret uppleva hur det är att vandra i öknen, i bergen, bada i källorna

och rida på kameler går bibeltexterna från svartvitt till färg, menar Robert.

– Många förkunnare har lite dåligt självförtroende, säger han. De kanske inte har en dramatisk frälsningsupplevelse eller en lång utbildning, men på en sådan här resa kan de få förnyad tilltro och tillit till bibeltexterna.

Det Robert drömmer om är att de upplevelser en sådan här resa ger med en riktig bibelboost ska göra avtryck och leda till något också på hemmaplan.

– Jag hoppas ju på en större hängivenhet och i förlängningen till väckelse. En viktig del i resorna är också att uppmuntra människor i deras kallelse.

En veckas gemenskap med många olika starka upplevelser fungerar också ofta själavårdande, oväntade gudsmöten och tårar hör till och ett fortsatt nätverkande blir självklart.

ULRIKA RAMSTRAND

Att läsa Saligprisningarna på bergsslutningen ner mot Gennesarets sjö ger en extra dimension till texterna.

FOTO: JULIA CARLSSON

Vad tycker du var resans höjdpunkt?

Tommy Svensson, Storvreta

– Det är svårt att säga en enda sak. Men det är nog Jerusalem, där förstår man både dåtid, nutid och framtid. Skulle man inte fått den upplevelsen så skulle det kännas fattigt någonstans, för då finns det ingenting som knyter ihop det.

Sara Klintemyr, Uppsala

– Höjdpunkten för mig var att få vara i beduinlägret, och få vara ute i öknen och kolla på stjärnhimlen, och att sova utomhus, precis som de gjorde förr i tiden.

Sara Nyman, Uppsala

– Det är svårt att välja ett tillfälle, då många platser vi besökt gjort Bibeln mer levande. Men något som berörde mitt hjärta var när vi var i Magdala, där vi besökte en kyrka med en pelarsal som hedrade de kvinnor som följde och tjänade Jesus.

ENKÄT: JULIA CARLSSON

Den senaste resan ordnades i samarbete med pingstförsamlingen i Malmö. Nästa resa, som blir i juni 2018, sker i samarbete med Umeå pingstförsamling.

FOTO: JULIA CARLSSON

Resorna till Israel, som Robert Wirehag leder, riktar sig framför allt till nästa generations ledare. Robert hoppas att resorna ska ge både förnyad tilltro och tillit till bibeltexterna.

FOTO: JULIA CARLSSON

I Jönköping samlades över 1 000 personer från södra Sverige för att bli utmanade, inspirerade och få verktyg för fortsatta ledaruppdrag i sina hemförsamlingar. FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Niklas Hallman var ansvarig för huvudspåret Gudstjänst. Här talar han i Västerås. FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Andens kraft i fokus för Pingst Ledare

Sammanlagt samlade årets tre Pingst Ledar-dagar omkring 2 300 personer. Dagar fyllda av utmaningar, inspiration och verktyg för tjänst i den lokala församlingen.

Pingst Ledare i norra Sverige hölls i oktober i Folkets hus i Umeå, och i november följde sedan Pingst Ledare i Pingstkyrkorna i Västerås och Jönköping. På varje ort fanns en stor samling volontärer, som tillsammans med Isabel Söderteg, eventansvarig på Pingst, såg till att allt praktiskt fungerade.

– Jag är otroligt tacksam för de här dagarna, summerar Daniel Alm, föreståndare för Pingst. Att få samla så många ledare, så många som bär så mycket i så många församlingar och höra dem lovsjunga och be är speciellt.

Daniel Alm fanns med på alla tre ledardagarna och talade i den inledande gemensamma storsamlingen. Han lyfte, som han brukar och älskar, behovet av Andens kraft och hur pingstupplevelsen leder till tjänst i samhället, Jesuscentrering och överlåtelse till församlingen.

Tungomålstalande trädkramare

– Jag använder gärna liknelsen att Pingströrelsen är som tungomålstalande trädkramare, säger han.

– Jag ser en framtida kristenhet som i befrielsen från sitt eget ego förstår att vara en Guds befrielseörelse till andra i goda ord och handlingar. Vi är inte primärt kallade att förändra vårt samhälle, vi är kallade att betjäna vårt samhälle och då kommer Gud att ge förvandling till samhället.

Efter en lunchpaus följde mindre samlingar i olika huvudspår med en inledningstalar. Därefter var det dags för seminarierna, som grenade ut sig från huvudspåret. De leddes av olika lokala talare.

De sju Huvudspåren och huvudtalarna var Gudstjänst, Niklas Hallman, Nästa generation, Johanna Bode, Omsorg, Hans Wikström, Ledarskap, Christina Wikström, Nya människor – Uppdraget, Carl-Henric Jaktlund, Mission, Niclas Lindgren och Lärjungaskap, Ulrika Stenstrand. Varje ledardag knöts ihop med en gemensam avslutande samling.

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: Datum klara för Pingst Ledare 2018

- ▶ 20 oktober Pingst Ledare Norr
- ▶ 10 november Pingst Ledare Mitt
- ▶ 17 november Pingst Ledare Syd

Lovsång och bön hade sin givna plats under ledardagarna. Här i Pingstkyrkan i Västerås.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Omkring 700 personer deltog i ledardagen i Västerås. Fullt hus och lite trängsel, men också gott om gemenskap och goda möten.

FOTO: EMELIE COLLÉN

Pingsts föreståndare Daniel Alm fanns med som inledningstalare på årets alla Pingst Ledar-dagar. Här talar han i Jönköping.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Samlingar med många deltagare kräver många frivilliga insatser för att fungera. Här visar en Västerås-volontären av dagens deltagare den rätta vägen.

FOTO: EMELIE COLLEN

Sandra Lagestrå, längst till vänster, tackar de sju ledarna för huvudspåren. I ordning från vänster Ulrica Stenstrand, Carl-Henrik Jaktlund, Christina Hellström, Niclas Lindgren, Johanna Bode, Hans Wikström och Niclas Hallman. Här vid Pingst Ledare i Umeå.

FOTO: ISABEL SÖDERTEG

Glädje över att mötas hör också till Pingst Ledare.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

I Umeå hölls Pingst Ledare i stadens Folkets Hus. Där fanns omkring 600 personer på plats.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Sjukgymnast Emelie Andersson har stor nytta av utbildningen i teckenspråk i sitt jobb på barnhabiliteringen. FOTO: JUNE FOLKHÖGSKOLA

Teckenspråk på distans

På June folkhögskola bedrivs en unik utbildning i teckenspråk. I januari startar den fjärde terminskursen. Niklas Ahnstedt, som är kursledare för utbildningen har erfarenhet av att växa upp med döva föräldrar och teckenspråk är hans modersmål.

Utbildningen ges på Distans och hålls på halvfart.

– Det fungerar så att vi har fyra fysiska endagarsträffar under terminen och däremellan håller vi personlig kontakt var sjätte dag via Skype, säger Niklas Ahnstedt.

På de fysiska träffarna är kursinnehållet gemensamt för alla. Uppgifterna mellan träffarna är däremot personliga och läggs upp utifrån deltagarnas behov och önskemål.

Stipendium till Alpha Sverige

Organisationen Alpha Sverige fick den 18 november ta emot ett av årets tre stipendier från Evangelistfonden. I motiveringen står det att organisationen ”arbetar strategiskt, kreativt och outtröttligt med att utveckla konceptet”.

– En anledning till att vi fick priset är nog vår nysatsning på två filmer som kan ersätta de

Den som vill gå kursen måste ha någon form av förkunskaper, antingen ha gått någon grundkurs i tecken eller jobbat med tecken på något sätt.

– Jag jobbar inom rehabiliteringen och möter dagligen barn som tecknar med TAKK (tecken som alternativ och kompletterande kommunikation) och därför ville jag läsa Teckenspråk-distans på June! Jag har lärt mig otroligt mycket. Att jag även har börjat lära mig teckenspråk i kursen är en stor bonus!, säger sjukgymnast Emelie Andersson.

Mer info om utbildningen och hur man ansöker finns på www.junefolkhogskola.se.

UR

Fotnot: June folkhögskola är en av Pingsts folkhögskolor och finns i Jönköping.

traditionella föredragen, säger Carl-Henric Jaktlund, nationell ledare för Alpha till tidningen Dagen.

Prissumman är på 20 000 kronor. Pengar som kommer att användas för att ytterligare vässa Alpha-konceptet, enligt Carl-Henric Jaktlund. Stipendierna delades ut i Lugnetkyrkan i Falun. Förutom Alpha Sverige fick Carl-Olov Hultby stipendiet årets hedersevangelist och Cilla Eriksson stipendiet årets evangelist.

Ditt livsavgörande CV

Under en period i livet arbetade jag som coach för att hjälpa människor att bli anställningsbara i det nya informationssamhället, som det hette i uppdragsbeskrivningen. De jag skulle hjälpa hade arbetat på fabriken i kommunen under hela sitt yrkesverksamma liv, men nu hade fabriken upphört med verksamheten. Min uppgift var att övertyga dessa människor om vikten av att lyfta fram sig själva och sina styrkor, så de kunde söka och få jobb i denna nya tid. Jag tog mig an uppgiften med gott mod och sa: idag ska ni få skriva era CV där ni ska berätta om er själva och ta fram alla styrkor ni har. De som var i rummet skakade försiktigt på huvudet och andra fnös av ovilja. Jag undrade vad det var de inte gillade, och man kan sammanfatta deras reservationer med orden: om de är intresserade av mig får de ta mig som jag är. De deklarerade tydligt för mig att de inte tänkte skriva något CV som bara lyfte fram styrkorna. Skulle något skrivas så var det hela bilden som gällde.

JAG TÄNKER PÅ DENNA HÄNDELSE ibland och kan inte annat än känna respekt för deras hållning, och så drabbas jag av insikten att dessa människor representerade det som för varje människa är så befriande, sanningen.

Inom den verksamhet jag representerar – LP – så får vi se detta med tydlighet gång på gång. Jag satt nyligen och planerade LP:s nya färdplan med några medarbetare och plötsligt slår det mig att i rummet sitter människor som varit tunga missbrukare och kriminella. De var uträknade som människor. Men så fick de börja resan med att skriva sitt livs CV inför Gud, sanningen och inget annat, och så förvandlade Han deras svagheter till en styrka. Nu får de med sin dyrköpta erfarenhet hjälpa många andra att, så att säga, skriva sitt CV inför Honom som kan förvandla och befria; Jesus Kristus.

DET DU UPPFATTAR som dina svagheter, dina sår, dina ovanor, ditt beroende, det du helst av allt vill gömma och glömma blir till en oanad styrka om du lägger det i Jesu hand.

Lycka till att skriva ditt nya CV inför Honom som vill höra om allt i ditt liv!

HANS WIKSTRÖM
Verksamhetsledare för LP-verksamheten

Frälsning för *hela* livet

Martina Prosén skriver: Det finns ingen motsättning i att längta efter Guds närvaro, att be om att den ska komma, och att samtidigt arbeta för ett mer hållbart och rättvist samhälle både på individ- och strukturnivå.

I en väckelsekristen miljö, och så även i de församlingar som sprungit ur den svenska pingstväckelsen, är frälsningen ytterst central, och då särskilt den personliga erfarenheten av densamma. Frälsningssynen omfattar både synen på försoningen, hur försoningen förmedlas till och tas emot av människor, samt vilka konsekvenser detta får för den enskilde. I centrum för förståelsen finns Frälsaren Jesus, och livet i Honom. Detta liv är ett överflödande liv, Johannes 10:10, och det påverkar hela det mänskliga livet, här och nu och i framtiden. En holistisk syn (helhetssyn) på frälsning ger oss därför goda skäl att som pingstvänner engagera oss i samhället både på ett individuellt och på ett strukturellt plan.

Vad betyder det då att tänka holistiskt kring frälsningen? Hur skulle det kunna se ut rent konkret? Och vad säger Bibeln? Några personligt valda exempel, alla med anknytning till pingst, tillsammans med en underbar bibeltext, kommer här få tjäna som inspiration för ett holistiskt sätt att tänka.

EN VIKTIG PERSON SOM förstått vikten av politiskt opinionsarbete och politiska problemförklaringar är Denis Mukwege, läkaren på Panzi-sjukhuset som blivit världskändis genom sitt engagemang för kvinnor som utsatts för sexuellt våld i Kongo-Kinshasa. Han och hans team nöjer sig inte med att hjälpa kvinnorna medicinskt och socialt, utan de jobbar ständigt med opinionsbildning för att få ett slut på våldet och den exploatering av mineraler som föder konflikten.

Genom sin glasklara kritik av dem som livnär sig på våldet har han vunnit omvärldens respekt, men också betalat ett högt pris personligen. Mukwege är en person att beundra och se upp till, på många sätt en ovanlig människa, samtidigt som han också är en vanlig kristen, fostrad i den svenska pingstmissionens skolor och med fortsatt nära kontakt både med det lokala pingst-

Martina Prosén är teolog och bibel lärare. Arbetar som doktorand vid Lunds Universitet och som studieledare på Akademi för Ledarskap och Teologi, ALT.

samfundet och med svensk pingst. Det mod han visar och den klarsyn han äger, det är något som vi också kan utbedja oss om och hämta inspiration ifrån.

EN ANNAN PERSON SOM jag inspireras av är Pastor Mensa Otabil i Ghana. Han lever i ett samhälle som präglas av fattigdom, uppgivenhet och passivitet. Där unga har svårt att se någon framtid i sitt eget land och där många drömmer om att söka lyckan i Väst. I den miljön frodas avarter av framgångsteologin, fattiga luras att ge sina sista pengar som ett 'seed-offering' (frö-offer) till pastorer i neo-pentekostala kyrkor. Detta sägs garantera ekonomiska välsignelser i framtiden, men i många fall skor sig istället pastorer på de fattigas bekostnad.

I denna situation talar Otabil också om att ge sitt frö till Gud för att han ska välsigna det. Men istället för att tala om pengar så säger han att de talanger du har är ditt frö, och om du förvaltar dem rätt, jobbar hårt, har en god arbetsmoral och överlåter dig själv i tro till Gud, så kommer Han i längden att välsigna dig och du blir en välsignelse för ditt land. Istället för att uppmuntra unga att ge bort sina pengar, uppmuntrar han dem att förvalta dem väl och satsa på utbildning, företagande och långsiktig produktivitet. På så sätt kan de bidra till en positiv utveckling i det egna landet.

EN TREDJE PERSON jag inspireras av är Peter (fingerat namn) i Egypten. Han är ingen kändis här i Sverige, men väl så i sin hemstad. Han har under lång tid jobbat för Bibelsällskapet med bibelspridning i Nordafrika och han deltar regelbundet i olika former av evangelisationssatsningar där även förbön och andeutdrivning ingår. Samtidigt

har Peter engagerat sig i dialogen mellan muslimer och kristna i staden genom olika folkbildningsprojekt.

I efterdyningarna av den egyptiska revolutionen var han mycket aktiv med att skapa dialog och att forma ett nytt politiskt parti som skulle stå för demokrati och fredlig samexistens. Hans framtoning är mild och humoristisk, och han kombinerar på ett totalt otvunget sätt frälsningens olika delar. Han är lika väl insatt i senaste politiska händelserna som i bästa sättet att känna igen en besatt människa. När vi vid ett tillfälle diskuterade egyptiska såpoperor och jag tyckte att jag klarade mig bra utan den typen av influenser, tittade han förebrående på mig och sa att jag borde titta, det är ett så bra sätt att lära känna folkets behov och höra Guds hjärta slå för dem. Peter har förstått vad Guds kärlek innebär och han vet att frälsningen gäller hela livet.

MAN SKULLE KUNNA FYLLA på här med fler exempel på personer och organisationer och kyrkor som på ett föredömligt sätt lever ut både en holistisk frälsningslära och ett socio-politiskt engagemang. Att öppna upp ekumeniskt tror jag är en nyckelfråga för pingströrelsen framåt. Redan har mycket hänt på den fronten men ännu mer kan göras. Inte minst när det gäller hållbarhet, miljö och rättvisefrågor har vi mycket att lära av andra kyrkor och samfund.

Det sista exemplet kommer från Bibeln. Drottning Ester. Berättelsen om en fattig och föräldralös flicka som genom Guds försorg och stort mod spelar en avgörande roll för Israels folks räddning. I en situation där både hon och hennes folk var utsatt för stor fara, överlät hon sin sak åt Gud genom bön och förbön. Sedan använde hon sin position till att påverka historiens utgång trots att hon därmed utmanade landets yttersta makthavare; sin egen make och hans närmaste medhjälpare.

Hennes mod kan inspirera oss idag att utmana makthavare, att tala sant om dem som är falska, att stå upp för dem som hotas

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND OCH LIGHTSTOCK

och förföljs, även i de fall då det riskerar vår egen säkerhet och våra egna liv. Inte enkelt. Men bibliskt. Och vi kan utbedja oss det modet och den klarsynen för vår egen tid.

Ett sätt att inspireras av Esters exempel är att ta till sig boken *Ester – för ett hållbart ledarskap* av Jenny Bergh och Anethe Carlsson. Den utgår från en undersökning som Pingst Ung gjort och som visar stora brister i den arbetsmiljö som pastorer och då särskilt unga och kvinnor lever i, med sjukskrivningar och kort tjänstetid som följd. Boken kan tjäna både som en ögonöppnare för församlingar och som en vägledning i att forma en mer hållbar arbetsmiljö för såväl anställda som frivilliga ledare i våra församlingar.

ATT JOBBA MED DE EGNA maktstrukturer; vem som får komma till tals, vem som får inflytande, vem som blir lyssnad på, hur mentorskap utformas och så vidare, är ett sätt att arbeta för en mer hållbar och rättvis värld. För hur ska vi kunna komma till våra systerkyrkor i andra länder och hävda att de måste bli bättre på att ta tillvara ungas och kvinnors kompetens, när vi själva är så dåliga på precis det? Hur ska vi få unga, och kvinnor, att vilja jobba i våra församlingar inte bara ett år utan många? Det är en knäckfråga för framtiden tror jag och ett exempel på när rättvis- och hållbarhetsfrågor kommer riktigt nära. Vi kan inte bara prata i de här frågorna, vi måste leva och agera och ha modet att förändras med dem.

Texten från Jesaja 58:6–9 om den rätta fastan visar på hur relationen med Gud hänger ihop med livet i samhället och omsorgen om de minsta. I verserna strax före den här texten talar Gud genom profeten om den falska fastan, den som är ett religiöst skådespel med alla de ”rätta” ingredienserna men utan täckning i det vardagliga livet. En sådan slags fasta blir inte bönhörd, säger Han. Och fortsätter:

”Nej, detta är den fasta jag vill se: att du lossar orättfärdiga bojar, sliter sönder okets rep, befriar de förtryckta, krossar alla ok. Dela ditt bröd med den hungrige, ge hemlösa stackare husrum, ser du en naken så klä honom, vänd inte dina egna ryggen! Då bryter gryningsljuset fram för dig, och dina sår skall genast läkas. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg. Då skall Herren svara när du kallar, när du ropar säger han: Här är jag.”

DEN RÄTTA FASTAN TAR alltså sig an både individens problem; att räcka sitt bröd åt de hungriga och klä de nakna – så som pingstvänner i det här landet länge gjort – och strukturella problem; att lossa orättfärdiga bojar och göra slut på allt förtryck – så som befrielse teologerna och de andra exemplen inspirerar oss att göra.

Det handlar alltså inte om att lämna det ena för det andra, det handlar om att göra både och. Att arbeta holistiskt och integrerat för en bättre värld. Och att göra det

som ett uttryck för tron och livet med Gud, som en fasta. De välsignelser som kommer ur denna rätta fasta – denna rätta trospraktik om man så vill – är ganska enastående i all sin poetiska skönhet: gryningsljuset ska bryta fram för dig, sårerna ska genast läkas, din natt bli strålände dag och du ska bli en oas där vattnet aldrig sinar. Framförallt: Herren ska svara när du kallar, ”när du ropar säger han: ’Här är jag.’” Vem vill inte vara med om det?

JAG TROR INTE DET FINNS någon församling som inte längtar efter att Herrens härlighet ska bli synlig och att Han själv ska vara närvarande hos oss när vi ber till Honom. Det finns ingen motsättning i att längta efter Guds närvaro, att be om att den ska komma, och att samtidigt arbeta för ett mer hållbart och rättvist samhälle både på individ- och strukturnivå. Snarare tvärtom, om vi lyssnar noga på vad den här texten säger så hänger de intimt samman, allt är en helhet. Ta gärna en stund i bön där du stannar upp inför varje rad av den här texten och låter den sjunka in ordentligt. Be den Helige Ande tala till dig och visa på vad den betyder i just ditt liv.

MARTINA PROSÉN

Fotnot: Texten är en kortversion av det första kapitlet i den nyutkomna boken *Teologi för hela skapelsen. En studie om teologiska grunder för engagemang i miljö och samhälle*.

Helena har hjärta för flyktingbarnen

Barn- och familjepastor Helena Hakkarainen ser det som sin kallelse att erbjuda barnen på ett flyktingboende söder om Stockholm möjlighet att sjunga, leka, pyssla och öva sig på svenska.

Helena Hakkarainen packar regelbundet sin "dramaten"-väska med pennor, kriter, papper, saxar, sångtexter, fiskdammsattiraljer, musikspelare och annat som behövs för Språkverkstan, som hon regelbundet håller i på ett asylboende söder om Stockholm. Sång, gymnastik, pyssel och lek är ingredienserna, som blandas till i lite olika proportioner varje gång.

Helena arbetar som barn- och familjepastor i Finska Filadelfia, en enhet inom Filadelfiaförsamlingen i Stockholm, och aktiviteten är en del av hennes 60-procentiga anställning.

– Jag känner kallelse till att göra det här, säger hon. Även om jag inte får tala om Jesus är jag Hans ställföreträdare här på jorden.

Men hon är fri att tala om varifrån hon kommer när någon undrar och det är inte förbjudet att bjuda in till aktiviteter i kyrkan, som ligger inom promenadavstånd från boendet.

Församlingen var för ett par år sedan engagerad i ett säkerhetsboende, men när de stora flyktingströmmarna upphörde, upphörde också den verksamheten. Ända tills i våras, då chefen på asylboendet hörde av sig och bad Helena anordna någon aktivitet för barnen där.

– Jag ser den förfrågan som ett bönesvar, för vi tyckte det kom för lite folk till våra öppna familjeträffar på dagtid i kyrkan och hade börjat be för det där.

Nu anordnar kyrkan dagträffar en gång i veckan, och Helena är

Pyssel för barnen som är stora nog att klara av det.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

oftast på asylboendet två gånger i veckan.

Hon måste alltid ha med sig minst en person, ifall något skulle hända får hon inte vara ensam med barnen. Alla som kommer måste skriva in sig hos vakten med namn, personnummer och ankomsttid. Varje gång får Helena också med sig ett larm, om utifall att något skulle hända. En vakt följer med och läser upp lokalen, som består av två små rum och ett pyttelitet kök. I en och en halv timme får Helena med medhjälpare disponera den.

Många leksaker

I det innersta rummet finns det massvis med leksaker, och där kan de barn som är för små för att pyssla få leka av sig lite. På asylboendet, som är inhyst i ett före detta lågprishotell, är det trånga korridorer och små rum som galler och utanför finns bara en asfalterad gård intill en tungt trafikerad väg, så det är inte särskilt barnvänligt.

Innan det är dags för barnen att komma sätter Helena upp sångtexter på väggarna med hjälp av häftmassa, och dukar upp ett bord med allehanda ting, som kan behövas för ett pyssel. På väggarna sitter målningar

som barnen gjort vid tidigare träffar.

Helena vet aldrig hur många barn som kommer, eller om hon har träffat dem som kommer någon gång tidigare, eftersom det är stor genomströmning på asylboendet. Därför vet hon heller inte hur det står till med språkkunskaperna.

Just den här gången är två barn med som redan talar perfekt svenska, övriga får vi kommunicera med med hjälp av kroppsspråk och lite engelska ord.

Just den här dagen finns Faez med som Helenas medhjälpare. Hon kan dari, farsi och turkiska och tycker det är kul att kunna hjälpa till på språkverkstaden.

Den gången jag är med dyker sammanlagt nio barn upp, och en mamma. Alla är med när vi börjar med fiskdamm. Alla får i tur och ordning fiska upp en pappersfisk, där det står ett ord på ena sidan. Exempelvis Krokodil, Snigel eller Spindel och utifrån det ordet så sjunger vi en sång som handlar om just den saken. Alla sånger har rörelser och alla barnen hakar på och sjunger med och gör rörelser.

Ibland kör Helena också ett gympapass anpassat för barn. Men, just den här gången behö-

ver den begränsade tiden användas till pysslet. Medan de allra minsta håller till i lekrummet, så ritar, klipper, klistrar och tillverkar de större barnen fina fåglar.

Jag slås av hur lugnt och fint barnen jobbar, att ljudnivån är naturligt balanserad och hur bra det ändå kan gå att kommunicera, trots språkförbistringar.

Helena är som fisken i vattnet. Lite varm i den ganska unkna lokalen, men helt klart på hemmabana. Hon har varit dagmamma visar det sig, och det är erfarenheter hon nu får använda av.

Måla ansiktet

Innan det blir dags att städa och plocka undan allt i hennes dragväska, så kommer ansiktsmålningfärgerna fram. Men de flesta barnen vill inte få sina ansikten målade, utan önskar i stället blommor, hjärtan och/eller flaggor på armarna. Alla vi tre vuxna som är med den här gången målar för glatta livet.

En liten flicka, kanske tre, fyra år, tackar genom att ta oss i hand och kindpussas. Så springer hon till familjens rum och visar upp sitt hjärta och sin blomma på ena armen.

Sen återkommer hon och förmedlar genom teckenspråk att hon vill ha en flagga på den andra armen. Den ska vara svensk. Hon blir väldigt nöjd, trots att jag tycker jag använder kritorna ganska taffligt.

Minnesbilden av den lilla tjejen med den svenska flaggan på armen tar jag med mig när vi lämnar asylboendet och vinkar hej då till de större barnen, som spelar innebandy på asfalten.

Några av dem vet redan att de ska lämna asylboendet och vart de ska hamna. Andra kommer Helena att träffa igen.

ULRIKA RAMSTRAND

Helena Hakkarainen, till vänster, får ofta hjälp av Faez i språkverkstan. Hon kan dari, farsi och turkiska, vilket är till stor hjälp.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

HALLÅ DÄR ...

... Tomas Wallengren, pastor i Hamnkyrkan, Hillerstorps församling, som skrivit boken *Drömmen om Kalifornien*.

Varför har du valt att skriva en roman?

– Det är en dröm jag haft sen jag gick i femte klass. När jag och min fru Carina blev dramatiskt frälsta 1997 så började jag skriva på en roman, men den boken försvann i en datorkrasch. Efter en inspirationsresa till Kalifornien kom den här berättelsen till mig. Jag upplevde det som att Gud manade mig att skriva.

– Jag trodde att en roman kan nå fram till människors hjärtan och vara ett bra komplement till all fantastisk undervisningslitteratur vi har. Jag tycker även att det saknas kristna romaner, särskilt av svenska författare.

Vad är bokens huvudtema?

– Boken handlar om Carl som är 24 år. Han har ingen kristen bakgrund och känner egentligen ingen som är kristen. Han har hamnat i ett vägskäl i livet och gör en resa på egen hand.

– Tanken med boken är att invävt i en spännande, gripande och underhållande berättelse nå ut med evangeliet och ta upp frågor som jag ofta fått på Alphakurser, konfirmation och i andra samtal.

Finns det något självbiografiskt i historien?

– Carl som boken handlar om är inte en annan ver-

sion av mig. Däremot är en annan karaktär i boken som Carl möter starkt inspirerad av mig själv. Det är en svensk pastor som heter Natanael. Under min inspirationsresa var jag med om en fantastisk händelse och den finns med rakt av. Den var så speciell så det gick inte att hitta på något bättre.

– De andliga upplevelser som beskrivs i boken är starkt inspirerade av mina egna. De frågor och tankar Carl har kring kyrkan och kristna är sådant jag hört.

Vilken målgrupp ser du framför dig?

– Jag har haft testläsare från unga vuxna till pensionärer och den har gått hem hos både unga som gamla. Huvudpersonerna är unga, så en primär målgrupp är unga vuxna, men har under de månader som gått fått mycket positiv respons från allt från tonåringar till pensionärer, både män och kvinnor. Boken har visat sig vara bredare än vad jag trodde.

Hur ska de hitta till boken?

– Boken ges ut på Pärslan Förlag. Jag själv har en hemsida där det går att beställa boken. Annars kan man hitta den hos alla internetbokhandlare och den finns i de kristna bokhandlarna.

UR

Fotnot: I april utkommer en fortsättning på boken som heter *I skuggan av Hollywood*.

Ny skrift om kyrkan och funktionshinder

Sveriges kristna råd har under hösten gett ut boken *Gåvan att finnas till – Om kyrkan och funktionshinder*.

– Detta dokument riktar sig till kyrkorna i den eku-

niska familjen och deras samhällen. Vi hoppas även att innehållet kommer ge information till gemenskaper av troende, deras ledare, teologistuderanter och deras lärare och ge dem inspiration för att fortsätta arbetet för att bli inkluderande kyrkliga gemenskaper, säger Karin Wiborn, generalsekreterare för Sveriges kristna råd, SKR.

– Vi hoppas att få vara del av en kyrka som förstår och förstår att ta emot gåvan att vara Kristi kropp och att fira den rika mångfald som finns i alla och allas gåvor.

Kyrkornas världsråd har arbe-

tat med frågor kring funktionsnedsättningar och funktionshinder sedan början av 1970-talet. 1998 bildades EDAN (Ecumenical Disabilities Advocates Network), som 2003 presenterade ett dokument om en teologisk förståelse om funktionshindringsfrågan, A Church of all and for all (Allas kyrka och en kyrka för alla). Detta policydokument antogs av styrelsen för SKR 2008.

Förra året presenterade EDAN ett nytt dokument, The Gift of Being (Gåvan att finnas till).

Utgångspunkten i dokumentet är att livet i sig är en gåva från Gud och att vi som människor utgör gåvor till varandra bara genom att finnas till.

Den nya SKR-skriften är en översättning av detta dokument, som både kan beställas och laddas ner på SKR:s hemsida.

Nätverksträff för barn- och ungdomspastorer

I november samlades drygt 60 barn- och ungdomspastorer från södra och mellersta Sverige till nätverksträff i Pingstkyrkan i Norrköping.

På programmet stod bland annat undervisning av Josefine Arenius, predikan av Mathias Maxstad och ett panelsamtal lett av Johanna Bode. Då bjöds deltagarna bland annat på vittnesbörd från barn och ungdomspastorer i regionerna Syd, SydMitt, Väst och Mitt, som var upptagningsområdet för den här nätverksträffen.

Gott om tid för nätverkande och samtal gavs också.

– Syftet med våra nätverksträffar är kort och gott att komma samman och dela livet som

Omkring 60 barn- och ungdomspastorer deltog i Pingst ungs nätverksträff i Norrköping.

FOTO: CAROLINA NILSSON

kollegor i Pingströrelsen, säger Caroline Nilsson, administrativ koordinator på Pingst ung.

UR

Fotnot: Barn- och ungdomspastorerna i norra Sverige samlas till nätverksträff vid annat tillfälle.

Evangelisationsteam är välkomna till Visby under högsåsonsveckorna.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

Sommarkyrka i Visby 2018

Pingstkyrkan i Visby planerar för att även sommaren 2018 ta emot Turistkyrkoteam under högsåsonsveckorna.

I somras var det fyra team som kom och deltog i evangelisationsatsningen bland turister i sommarstaden Visby.

Församlingens pastor Johan Bäckrud kan rapportera om att teamen mötte minst 350 personer i djupare samtal om Gud under de veckorna. 17 personer tog emot Jesus i sina liv och många fick förbön. Ungefär 100 fick med sig en Bibel och/eller en evangelisationstidning.

Tre killar valde att döpa sig genom Turistkyrkans arbete och finns nu med i en lokal cellgrupp i Visby.

Christine Andersberg, ledare för ett team från Citykyrkan i Stockholm rapporterade bland annat så här: "Vilka kan evangelisera på gatan? Det är den

andliga mognaden och livserfarenheten snarare än ålder som är viktig när man möter människor i evangelisationsuppdrag. Vår ålder spände mellan 23 år till 82. Våra olika erfarenheter och andliga gåvor och personligheter kompletterade varandra. Viljan att i ödmjukhet möta andra människor i den situation de befinner sig just nu och viljan att låta den helige Ande leda samtalet och att förmedla evangeliet i samtal och bön – det är A och O i evangelisationsuppdraget."

Församlingar som vill bidra med team under sommaren 2018 är välkomna att höra av sig till direkt till Pingstkyrkan i Visby. Evangelisationsatsningen, som kallas Turistkyrkan, pågår från vecka 26 till 32 (med undantag för vecka 27, Almedalsveckan, som har egna evangelisationsatsningar).

UR

Läs senaste nytt på [www.pingst.se!](http://www.pingst.se)

Vigsselförrättarkurs
24-26 januari på Kaggeholms slott

Några få platser kvar!

Anmälan & info:
andreas.ardenfors@pingst.se

Sista anmälan:
22 december

pingst

Ny bok och kursmaterial!

Vänner emellan

...en kurs om vänskap och samtal om tro mellan vanliga kristna och vanliga muslimer

För att hjälpa vanliga kristna i mötet med muslimer så har kursen Vänner emellan tagits fram. Det är en interaktiv videokurs med sex kurstillfällen.

Kurspaketet innehåller en kursbok, en ledarhandbok, och videoföreläsningar på ett usb-minne.

Läs mer om kursen och andra material för integration på:
www.pingst.se/integration

pingst webshop
www.shop.pingst.se

BÖCKER

Följ det senaste inom den kristna litteraturen

Text: **CAROLINA KLINTEFELT**

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

Den tysta underströmmen

Det finns någonting med kontraster som på ett särskilt sätt speglar Gud. Allra tydligast kommer det till uttryck i Jesus, Guds Son, som väljer att avstå sin makt och bli ett spädbarn i en krubba. Finns det något mäktigare än den kraft som är orsaken till att allt som existerar faktiskt finns? Och finns det något ynkligare än ett nyfött spädbarn, så hjälplöst och utlämnat åt andras goda vilja? Eller som i berättelsen om profeten Elia, där kontrasten finns mellan stormvinden, där Gud inte var, och det stilla suset, där han var. Eller kontrasten mellan den döde Jesus på långfredagen och den uppståndne frälsaren på påskdagen.

JAG PÅMINNS OM DEN kontrasten när jag tittar igenom de boktitlar som har nått mig under hösten. Där finner jag många böcker som handlar om det där lilla, det svaga, det till synes obemärkta. Jag ser det i Fredrik Lignells bok, recenserad här intill, om kampen med sin psykiskt sjuka dotter – och gudsnärvaron mitt i smärtan. Jag ser det i Margareta Melins stillsamma böner, långt borta från dundrande estrader, men innerligt nära i hjärtats tysta suckar. Jag ser det i Birgitta Sjöström Aasas bok om helande och upprättelse, som förmedlar kraften från en Gud som vill upprätta världen människa för människa, där ingen av oss är för obetydlig för Guds nåd, och där platsen för Guds ingripande är i vår vardag, vår verklighet.

Böcker, som företeelse, kan också höra till samma fåra. Obetydliga små saker av papper, som ofta har svårt att hitta vägen från bokhyllan till läshörnan. De kräver att vi lugnar ner oss en stund, drar oss undan, får tid till koncentration. Och där i stillheten kan de öppna nya världar för oss. Det finns många berättelser om det – inte minst om barn som har haft det svårt under uppväxten, men som funnit sällskap och tröst i de böcker som de har läst.

BÖCKER ÄR EN FIN GÅVA, ett sätt att visa omsorg och dela sådant som är viktigt. Glöm inte det i tider när det är läge att ge presenter! Inte minst gäller det barn och unga, som får många influenser från olika håll. Missa inte att titta på utbudet från de kristna förlagen och se om något de har kan passa en ung vän i din närhet. Kristna bokförlaget PärLAN har för övrigt startat en ny bokklubb för barn – ett modigt steg i tider då bokbranschen bara siktar in sig på bestsellers för såväl stora som små. Ett medlemskap där kan vara ett sätt att hålla liv i den där tysta underströmmen, och berika läsarens fantasi med tanken om att en annan värld är möjlig.

CAROLINA KLINTEFELT

VARA I BÖN UTAN ATT BE OM NÅGOT

Margareta Melin

Libris bokförlag

En av våra mest älskade kristna poeter kommer här med en samling texter med bönen i fokus. Det mesta är material som varit publicerat tidigare, men som här får en inramning genom inledande förklaringar som berättar om tillkomst och sammanhang.

Det här är en bok att plocka ur, långsamt och med eftertanke. Här ryms mycket vishet, och många vackra formuleringar. Den som har varit med ett tag, såsom Margareta Melin, har blick för det väsentliga. Det är gott att påminnas om att bön kan uttryckas på olika sätt, och att det inte är de många orden som räknas.

BOTTENKÄNNING

Fredrik Lignell

Marcus Förlag

Fredrik Lignell är pastor i Ryttagårdskyrkan i Linköping. Han skriver utifrån familjens situation, med nu vuxna dottern Jonna som lider av psykisk sjukdom. Med stor ärlighet berättar Fredrik Lignell om smärtan när livet blir annorlunda än man önskar. Att vara pastorsfamilj innebär att man kan känna en extra press att visa upp ett lyckat liv, märkligt nog, och det är befriande att

få se att det är en falsk och felaktig föreställning.

I sitt bearbetande av smärtan och frågorna kommer Fredrik Lignell in på många stora andliga frågor, som han resonerar kring med en lågmäld vishet. Det här är därför mycket mer en bok för andlig uppbyggelse än en självbiografisk bekännelse, och det är gott så. Alla brottas vi ju med livet, oavsett vilket slags smärta just vi får möta, och boken blir därför angelägen och allmängiltig, även om den säkert ger ett ännu djupare anslag hos dem som har liknande erfarenheter. Som motvikt mot glättighet och fasader är det en viktig bok.

UPPRÄTTELSE OCH HELANDE

Birgitta Sjöström Aasa

Sjöbergs förlag

Birgitta Sjöström Aasa är EFS-präst, samt inspiratör inom självavårdsrörelsen Helhet genom Kristus. I den här boken delar hon med sig av den undervisning som denna rörelse förmedlar. Författaren tar upp olika delar i vårt liv där vi kan behöva just upprättelse och helande, såsom vår bild av oss själva, vår bild av Gud och våra sår. Med enkelhet, befriande humor och stor värme går författaren igenom vad som kan ha format oss och vad som kan vara en väg till helande. Kapitlen inleds med bibelord och avslutas med frågor för egen reflektion samt en bön. Boken är också generös med illustrationer som tydliggör det författaren vill förklara.

Det här är en viktig bok som förmedlar stor vishet och kärlek, och som förhoppningsvis kan få bli till hjälp för många. Syftet med helandet är dessutom fint

skildrat i sista kapitlet – det handlar inte enbart om oss själva, även om var och en är så viktig, utan också om hur världen ska bli hel.

KRISTI KYRKA – OM KYRKANS KÄNNETECKEN

Magnus Persson

EFS Budbäraren

Reformationsåret går mot sitt slut, ett år av firande och med ett stort antal

böcker om Luther och hans arv. I denna fåra går även denna bok att sortera in, samtidigt som den är en beskrivning av Magnus Perssons personliga väg. Med sin erfarenhet av att leda en församling från ett uttrycksätt in i ett annat, vilket för honom var resultatet av ett djupare sökande efter Guds vilja, beskriver han med uppäckarens förtjusning nyckelord och begrepp ur den lutherska traditionen. Han vill återuppliva ord som "katolsk" – i sin första betydelse inte namnet på en kyrklig gren utan ett ord som beskriver att någonting är till för alla – och "sakrament" – handlingar som är till för att införliva gudsmysteriet i våra liv på ett annat plan än det känslomässiga eller intellektuella.

Boken är den första i en planerad serie, och författaren går öppet ut med att han bygger sitt resonemang till stor del på tidigare tänkare, främst Luther, Rosenius och Giertz.

Som alltid när någon har funnit något nytt finns en lyster över Magnus Perssons sätt att beskriva de klassiska tongångarna inom den lutherska traditionen. Alla kommer förstås inte att hålla med honom, men det är gott att få ta del av hans upptäckter och väga dem mot sina egna erfarenheter.

MUSIK

Följ det senaste inom det kristna musiklivet

Text: **SAM WOHLIN**

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

SIMON ÅDAHL En välsignad man

Talking Music

Simon Ådahl är mest känd för sin tid i det kristna bandet Edin-Ådahl. Deras största genomslag fick de när de vann den svenska Melodifestivalen med låten **Som en vind** 1990 och fick representera Sverige i Eurovision i Zagreb. Men under de senaste 10 åren har Simon Ådahl rest land och rike runt både som musiker och predikant. Antagligen har Simon tydligast förknippats med sången **Jag tänker be för Sverige** som har uppmärksammats mycket. Den nya skivan **En välsignad man** innehåller mycket rock, men även lite pop och ballader. De flesta av texterna har ett väldigt tydligt, enkelt och rakt kristet budskap. Mina favoriter på albumet är ändå de lugnare låtarna som **Faller ner** och **Till min fader**.

VOKALGRUPPEN ROMBERG

Jul igen
Romberg

Vokalgruppen Romberg är – som namnet antyder – en sångensemble där alla medlemmar hör till samma familj. Gruppen har etablerat sig som en av de mest omtyckta vokalgrupperna i Svenskfinland och har uppträtt i både konserthallar och kyrkor. Gruppmedlemmarnas musikaliska bakgrund omfattar allt från klassisk musik till pop, rock, rhythm'n blues och jazz. Denna breda skala av influenser utgör

grunden för vokalgruppens sound, som karaktäriseras av välklingande stämmor.

Gruppens debutalbum **Jul** som släpptes 2009, fick ett bejublat mottagande och kallades "den bästa julskaiva som någonsin producerats i Svenskfinland" och "årets nordiska julskaiva" (Radio Vega). Julen 2015 gav vokalgruppen Romberg ut sin andra skiva **Jul igen** i samband med en välbesökt konsertturné runt hela Svenskfinland.

Den har nu getts ut även i Sverige och de övriga nordiska länderna. Den klingande svensk-finska dialekten på skivan är verkligen charmig, och här finns både klassiker som **Det är en ros utsprungen** och **O helga natt** men även egenskrivna sånger som **Minnenas Jul** och den vackra sången **I våra armar**.

ALL FOR THE KING

Connection

Det var på 80-talet som hårdrock fick sitt stora genomslag i världen, och tänk om vi hade haft så här bra kristen rockmusik då, som nystartade All For The King levererar 2017. Det här bandet består av gitarristen Erik Tilling – som under många år har försett kristenheten i Sverige med lågmälda lovsånger – men som nu ger oss rockmusik som skrivits tillsammans med sångaren Ricard Hulteke, som har en makalös röst. På bas och trummor finns Johan Tjernström och Richard Tonyson.

Låtarna på skivan håller hög kvalitet rakt igenom, det är helt enkelt fantastiskt bra musik. All For The King spelar modern tung hårdrock med ett tydligt kristet budskap. Det är glädjande att vi får fler band som följer

i rockbandet Jerusalems fotspår. Albumet innehåller tio låtar och de allra bästa tycker jag är: **I Am God** som inleder skivan. **Never Back Down** har ett helt fantastiskt intro och refrängen är grym. **Rules Of Love** är riktigt tung med ett kristallklart budskap. **Not Ashamed** är en kreativ nyskapande rocklåt som handlar om Jesus och frälsningens kraft. Produktionen är även den riktigt vass, så albumet håller hög klass. Rekommenderas verkligen för rockare.

VILKET UNDERBART NAMN – 15 NYA LOVSÅNGSKLASSIKER FRÅN DAVIDS HJÄRTA

David Media

1994 startades Davids hjärta med syftet att förse

Sverige med nya lovsånger. År 2015 släpptes en samlingskiva med titeln **Jesus är i centrum** som blev en riktig succé. Den blev även starten på en ny serie där David Media ger ut samlingskivor med 15 populära lovsånger. Nu har alltså nästa samlingskiva getts ut med titeln **Vilket underbart namn**. Skivan innehåller sånger som både är översättningar från engelskan och svenskskrivna sånger. På albumet medverkar Joseфина Gniste, Ellen Vingren, Alfred Nygren, David André Östby, Robert Eriksson, Paul Viktor Börjesson, Mathias Danielsson och många fler. Mina absoluta favoriter: **Denna kraft i Hans kors** som är en underbar hymn, och **Bara du Gud** som är riktigt bra lovsång både textmässigt och musikaliskt. Men även **Sträcker upp mina händer** är en väldigt vacker sång. Så detta är en skiva för dig som vill ha de senaste lovsångerna som fått genomslag i vårt land.

Församlingar som växer

Just nu händer det något nytt i Pingströrelsen i Sverige. I en sekulariserad tid har vi ändå vuxit. Jag kan inte se det som något annat än en andlig förnyelse. Vi har de högsta dopsiffrorna på många år; 2 359 personer blev döpta till Kristus förra året. Samtidigt välkomnade vi 1 622 nya medlemmar på flyttningsbetyg eller genom bekännelse. Det blir nästan 4 000 nya medlemmar på ett år. Det kanske inte låter så mycket. Men om den trenden skulle hålla i sig, betyder det att vi på tio år skulle få 40 000 nya medlemmar. Det är mycket! Mitt hjärtas innerliga bön är: "Låt det ske, Herre." Av de 21 län som vår rörelse är uppdelad i har 16 vuxit, 1 län stått stilla och 5 minskat.

DE FÖRSAMLINGAR SOM har döpt allra flest är Smyrnakyrkan i Göteborg och Hillsong Stockholm – som båda har döpt över 200 personer till Kristus 2016. I Smyrnakyrkans fall beror det på att man de senaste åren blivit en alltmer internationell församling, och en väckelse har gått fram bland nysvenskar och flyktingar. Det sociala engagemanget har också vuxit mycket.

När det gäller Hillsong så kan man bara ödmjukt konstatera att här är en Pingstförsamling som vuxit till omkring 3 000 medlemmar på 11 år från att den grundades. Här är det moderna gudstjänster med fokus på lovsång och evangelistisk predikan som attraherar inte minst den unga generationen. Här byggs också en välkomnande kultur och många smågrupper.

DET SOM KÄNNETECKNAR båda dessa församlingar är att man satsar väldigt mycket på sång och musik. Jag tror att mycket av Pingströrelsens tillväxt kan förklaras med de här två exemplen. Vi har på allt fler platser i vårt land nått nysvenskar och flyktingar från till exempel Iran, Afghanistan, Syrien, Eritrea, Burundi och Nigeria. Det blir nytt liv i våra församlingar, vilket jag tackar Gud för.

Det andra som händer är att nya församlingar grundas för att nå nya människor med evangeliet. Jag minns när jag första gången på 90-talet hörde pastor Brian Houston och lovsångsledaren Darlene Zschech från Hillsong Church i Sydney – hur djupt berörd jag blev. Inte minst av att se så många människor lämna sina liv till Jesus när frälsningsinbjudan gick ut. I dag, 20 år senare samlar denna rörelse omkring 100 000 människor till gudstjänst över världen. Nu finns det också Hillsong-församlingar i sju städer i vårt land. Det är hoppfullt! Så kära Smyrna och Hillsong, visa oss andra vägen in i framtiden för Guds rikes skull.

SAM WOHLIN

BoGöran Leckström har avslutat sin tjänst i Pingstkyrkan i Jönköping.

Paul Grönberg är sedan 1 september pastor i pingstförsamlingen i Lindesberg.

Samuel Lewinson börjar den 1 februari som pastor i Elimförsamlingen i Örebro. Hans

tjänst har inriktning mot unga. Samuel kommer närmast från en ungdomspastorstjänst i Strängnäs.

Fredrik Arwehed är ny förståndare i Hedviglundskyrkan i Gävle sedan 1 september.

Simon Ekstedt är ny pastor och föreståndare i Betania-

församlingen i Odensbacken sedan 1 september. Han kommer närmast från en tjänst som ungdomspastor i Pingstkyrkan Habo.

Samuel Hector, musikkonsulent i Pingst, har från och med i september också ett uppdrag att arbeta med ledarträning, lovsångsledning i gudstjänster-

na samt predikan i pingstförsamlingen i Karlstad.

Arabela Zaha vikarierar som ansvarig för barnarbetet i Filadelfiaförsamlingen i Sol-lentuna.

Mikael Tilly är ny föreståndare i Korskyrkan i Götene.

Allt fler ger via kyrkoavgiften

I år har Pingst fått in 607 nya kyrkoavgiftsmedgivanden, vilket är en stor ökning jämfört med tidigare år.

– Det har blivit möjligt tack vare de extra satsningar som vi tillsammans som församlingar har gjort under hösten och även det engagemang vi mött under Nyhemsveckan och Lapplandsveckan, säger Sandra Lagestrå, som under några månader haft uppdraget att informera om möjligheten att låta kyrkoavgiften gå till Pingst.

Nettoökningen av medgivanden kommer att ligga någon-

stans runt 500, eftersom alla givare inte fortsätter, och ett antal givare avlidit.

Totala antal medgivanden just

nu är drygt 7 800 stycken. Den beräknade kyrkoavgiftssumman 2018 blir cirka 20,7 miljoner. För 2017 var det 19,3 miljoner. Exakt

prognos och siffror kommer i januari 2018.

Större delen av beloppet går till lokala församlingar och övrigt går till bland annat församlingsplanering, församlingscoacher, stöd, kommunikation och pastorsutbildning.

– Välkomna, alla nya kyrkoavgiftsgivare! säger Pingsts direktor Madeleine Hansson.

UR

Fotnot: 31 oktober är slutdatum för inlämnande av medgivandeblanketter för kommande år. Läs mer om kyrkoavgift på www.pingst.se/kyrkoavgift/

Korrespondenterna om Sydsudan

I ett av höstens SVT-program **Korrespondenterna** skildras Pingst Jönköpings och PMU:s projekt med att hjälpa det svältande Nyangatomfolket i Sydsudan att röja en väg som ska göra det möjligt för mattransporter att komma fram.

FN:s mattransporter kan inte komma in i det otillgängliga området, där 70 000 människor drabbats av svält eftersom skördarna slagit fel tre år i rad.

Projektet är ett "Food for Work"-program, där människorna i området själva deltar i arbetet med vägbygget i utbyte mot mat.

I ett av SVT:s program **Korrespondenterna**, som sändes tidigare i höst, skildras Pingst Jönköpings och PMU:s projekt med att röja en väg i Sydsudan, som ska göra det möjligt att nå fram med nödhjälp.

FOTO: NICLAS LINDGREN

Vägen är viktig, inte bara för akut nödhjälp, utan också för att på sikt kunna få igång handel och ett utbyte med omvärlden

som ska kunna lyfta deras levnadsnivå.

PMU och Pingst Jönköping har arbetat i regionen en längre tid, tillsammans med den lokala partnern Sudan Pentecostal Church.

Med Nyangatom-folket har svensk pingstmission haft relationer sedan 1970-talet, då från Etiopien-sidan, och det är ett långsiktigt engagemang som kommer att fortsätta under lång tid framöver.

Korrespondenterna med underrubriken *Att röja en väg* sändes i SVT2 tisdagen den 17/10. Programmet går att se på SVT Play.

Seminariedag för ekumeniska dialoggrupper

I oktober hölls en seminariedag för medlemmarna i Pingströrelsens tre ekumeniska dialoggrupper. Dialogerna förs med Svenska kyrkan, Ortodoxa kyrkan i Sverige samt med Romersk-katolska kyrkan (Stockholms katolska stift).

Daniel Alm inledde seminariet med ett anförande från Efesierbrevets fjärde kapitel om den andliga enheten, om pingstväckelsen och pingströrelsen, och om betydelsen av att både bevara sin egen och respektera andras övertygelse.

Totalt sett ingår femtontalet deltagare i de olika dialoggrupperna. Samordningen av dessa sköts av dialogsekreteraren Magnus Wahlström. Seminariedagen innebar en omstart av rörelsens tre dialoger. Samtalen i dessa grupper kommer årligen att rapporteras i Pingst rådslag.

Målet för rörelsens dialoger är själva dialogen och relationsbyggandet i första hand och gemensamma aktiviteter i andra hand.

– Behovet av respektfulla relationer inom kristenheten är pågående och stort, säger Daniel Alm.

UR Deltagarna i Pingsts tre dialoggrupper, som för samtal med Svenska kyrkan, Ortodoxa kyrkan och Katolska kyrkan i Sverige.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Om jag blir stor...

ÖNSKELISTA:

- gå i skolan
- mat
- medicin
- tid med mamma och pappa

www.pmu.se/gavoshop

- SWISHA till 90 00 506, märk gåvan "Barnens rätt Pingst"
- SMS: A BARNENS RÄTT till 729 80 för att skänka 100 kr.
- PLUSGIRO: 90 00 50-6, märk gåvan "Barnens rätt Pingst"

**BARNENS
RÄTT-VÅRT
ANSVAR**

Pingst Ledare i Umeå samlade omkring 600 personer.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Fantastisk inspirationskick!

Fantastiskt! Jätteintressant! Givande och härligt! Jonathan Beimark, Benjamin Mattsson och Matilda Landin är helt överens. Pingst Ledare i Umeå var en dag, som inspirerade och berörde dem.

Jonathan Beimark är 20 år och arbetar deltid som ungdomsledare i Pingstkyrkan i Örnsköldsvik och funderar på en framtid som pastor. När jag frågar hur han upplevde dagen säger han direkt att det var fantastiskt.

– Det är mäktigt att få möta så många, träffa andra ledare och se och uppleva hängivenheten och att få lyssna till Daniel Alm i öppningsmötet.

Jonathan valde att delta i seminariet om självvård och förbön och tycker också att det var mycket givande.

– Vi delade erfarenheter med varandra i mindre samtalsgrupper och det var väldigt bra, säger han, och rekommenderar absolut andra att delta i en Pingst Ledar-dag.

Benjamin Mattsson är också 20 år. Han bor i Klöverträsk och går andra året på sjuksköterskeutbildningen i Umeå. I sin församling är han hjälpleddare i ungdomsarbetet.

– Jag tycker det var jättekul och jätteintressant allting, säger han.

Jonathan Beimark.

FOTO: PRIVAT

Benjamin Mattsson.

FOTO: KONRAD SÖDERLUND

Matilda Landin.

FOTO: KONRAD SÖDERLUND

där hon snart pluggat klart till socionom. Hon tycker att Pingst Ledare var väldigt givande att delta i. Det var första gången hon deltog.

– Att bara se att vi är så många och få utbyta erfarenheter gör att man blir inspirerad, säger hon.

I sin församling har hon lagt tid på arbetet bland Unga vuxna och det var också ett seminarium kring detta som hon valde att delta i.

– Vi var inte så många, men det gav i sin tur möjlighet för intressant utbyte och diskussioner.

Matilda säger att ledardagen gav henne en nytändning för det volontära arbetet i församlingen.

– Det var också jättehärligt att få träffa så många man kände, få dela med sig och att få delta i stormötena.

När Pingst Ledare arrangeras nästa år vill hon också vara med.

Han talar om hur dagen gav honom en inspirationskick. Inte minst det seminarium som Sport for Life hade, som var hans val.

– Jag har alltid gillat sport och att sporta, precis som så många andra i det här landet, och det var så intressant att få ta del av hur man kan koppla ihop kyrkan och idrotten.

– Hela dagen gav mersmak, säger han.

Funkar även i mindre sammanhang

I Umeå samlades omkring 600 personer och i Benjamins församling finns ungefär 100 medlemmar. Men det han fick med sig är ABSOLUT tillämpbart även i ett mindre sammanhang, tycker han.

Matilda Landin är 26 år och bor i Umeå,

ULRIKA RAMSTRAND